APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VIII, NR. 82
mai 2006

O RADIOGRAFIE A DESCENTRALIZĂRII

Vineri, 26 mai, la Piatra Neamț a avut loc o dezbatere amplă cu tema "Descentralizarea administrativă și implicațiile ei asupra învățământului preuniversitar". Dezbaterea i-a reunit pe președinții filialelor județene ale Federației Sindicatului Liber din Învățământ, președintele FSLÎ, Aurel Cornea, Ovidiu Măntăluță - consilier în cadrul Ministerului Educației și Cercetării, Gabriela Radu - secretar executiv al Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, inspectorul general școlar al județului Neamț, Dorina Drexler și membrii ai birourilor operative de la nivel național și din județe.

Scopul acestei dezbateri a fost, așa cum indică și tema ei, acela de a analiza toate problemele pe care le implică descentralizarea învățământului preuniversitar și de a găsi soluții pentru a se putea trece de la aplicarea reformei în sistem pilot, în 8 județe, printre care și Neamțul, la implementarea în întreaga țară.

"Împreună, în parteneriat, încercăm să găsim punctele slabe, punctele mai vulnerabile, să găsim împreună soluții astfel încît într-un viitor cît mai apropiat lucrurile să funcționeze", a precizat Gabriel Ploscă, vicepreședintele Filialei Neamț a FSLÎ.

● Descentralizarea - pilon important al reformei

"Descentralizarea administrativă este un pilon important al reformei învățământului. Ca atare, noi, sindicatele, respectiv Federația Sindicatelor Libere din Învățământ nu puteam să nu ne implicăm în ceea ce înseamnă calitatea, conținutul educației, în ceea ce înseamnă reforma învățământului în acest moment, în anul 2006", a precizat Aurel Cornea.

Consilierul Ovidiu Măntăluță, fost inspector școlar în Neamț, a explicat în primă fază faptul că procesul de descentralizare înseamnă, în practică, o autonomie a instituțiilor școlare în gestionarea resurselor și că cea mai importantă resursă este profesorul, cel care consumă, de altfel, 82% din bugetul alocat unității de învățământ. Dumnealui a subliniat și faptul că

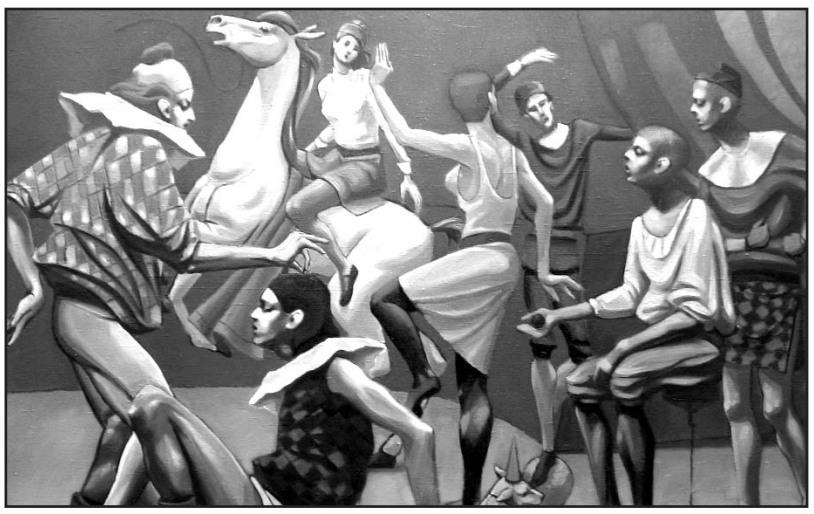

descentralizarea nu se poate face fără implicarea tuturor actorilor comunității, atît din educație, administrație publică locală cît și din viața economico-socială.

În privința comunității educaționale, principalii actori sînt profesorii, pe de o parte, elevii și părinții acestora, pe de altă parte, iar principala lor menire este aceea de a produce valori educaționale.

Cu ocazia acestei întruniri, Ovidiu Măntăluță a observat că ritmul și calitatea comunicării între inspectoratele școlare și școli sînt deficitare și trebuie îmbunătățite.

● În plan financiar, nu există încă descentralizare!

Teoretic, strategia de descentralizare funcționează și este în ritm, iar pentru anul 2006 există convingerea, la nivelul MEC, că va fi realizată și promisiuni în privința finanțării din partea premierului Călin Popescu Tăriceanu. În practică, sumele alocate școlilor din cele 8 județe pilot nu acoperă necesarul, iar studiul de fezabilitate, care ar fi trebuit să preceadă implementarea în sistem pilot, nu s-a făcut din lipsa banilor. Numai pentru 50 de școli ar fi fost necesar 1 milion de euro pentru realizarea acestui studiu de fezabilitate. Pentru acest studiu de fezabilitate, județul Neamț ar fi trebuit să primească, pentru mai mult de 200 de școli cu personaltate juridică, peste 4 milioane de euro, ceea ce nu s-a întîmplat. Ovidiu Măntăluță a subliniat faptul că numai pentru infrastructură, logistică și comunicare sînt necesare minim 100 de milioane de euro.

Angela BRUDARU

(Continuare în pag. 3)

LIBERTATEA IRESPONSABILĂ DE EXPRESIE

Motto: "Gîndirea ta n-o fă altora legel/ Nicicînd mînia oarbă n-o iubi!/ Spre a fi lumilor mai mult decît un rege,/ Cînd soarta te lovește, tu nu lovi!"

(Omar Khayyâm, poet persan, sec. XI- XII)

Douăsprezece caricaturi ale profetului Mahomed, publicate, în luna septembrie a anului 2005, de un ziar danez, reluate mai recent și de alte ziare europene, au stîrnit valuri de protest în lumea musulmană. Nefericita întîmplare a redeschis discuția în legătură cu granița dintre dreptul la libera exprimare și blasfemie.

Oricît de diverse ar fi opiniile în această privință, un lucru e clar: dreptul la libertate trebuie apărat, dar nu și dreptul la insultă.

Biserica noastră, prin cuvîntul autorizat al Papei Benedict al XVI-lea, consideră că "pentru a promova pacea și înțelegerea între popoare, este vital și urgent ca atît religiile omenirii, cît și simbolurile acestora să fie respectate. Credincioșii nu trebuie să fie obiectul unor provocări care le rănesc sentimentele religioase. Dar nici intoleranța și violența nu pot fi justificate niciodată ca replică la orice ofensă, pentru că ele

Pr. prof. Cătălin EMILIAN

(Continuare în pag. 2)

Profiluri basarabene

- interviu cu scriitorul Efim Tarlapan -

Aflat într-un periplu prin unele școli din orașul nostru, scriitorul basarabean Efim Tarlapan a avut amabilitatea de a răspunde la cîteva întrebări, adresate în pauza scurtă dintre două momente ale activității desfășurate de domnia sa la Școala Nr. 11, Piatra-Neamț.

Lili Crețu: - Așadar, cine sînteți dumneavoastră, domnule Efim Tarlapan?

Efim Tarlapan: - În Basarabia, picior de

A consemnat înv. Lili CREȚU

(Continuare în pag. 6)

GÎNDURI PENTRU YORICK

Cîți dintre noi pot mărturisi că, îndrăgostiți fiind, nu au scris versuri, ori și-au încredințat jurnalului intim bucuriile și amărăciunile gîndind cu convingere și duioșie că "Viața mea e un roman"...

Cîți nu au visat, sau poate mai visează, să calce măcar o dată pe tărîmul minunat al luminilor scenei unde pot să trăiască multe alte existențe de-a lungul unei singure vieți...

"Miracolul scenei?"- "Triunghiul Bermudelor" în care odată intrat, ești pierdut, nu mai ai scăpare toată viața.

Dragostea de teatru, dorința de a cunoaște, de a înțelege, de a simți, de a transmite și altora frămîntările și experiențele omenești te absorb ca un vîrtej în care te arunci cu bună știință și cu voluptate.

Așa se face că atîția oameni se dăruiesc scenei, acest altar păgîn căruia îi aduc ofrandă întreg timpul vieții lor- profesioniștii, dar mai ales neprofesioniștii, cu atît mai meritorii, cu cît pe scena mare a Vieții își duc la bun sfîrșit rolurile scrise de "Cel Mai Mare Dramaturg" și distribuite de Soartă.

Draga OLTEANU-MATEI

(Continuare în pag. 3)

La Roma, în proiectul Leonardo da Vinci

● interviu cu prof. Daniela Mătăsaru, directorul Casei Corpului Didactic Neamț

Cadrele didactice din județul Neamț, directorii de școli, dar și alte categorii de persoane vor avea ocazia să-și lărgească orizontul profesional prin intermediul unor cursuri on-line. Singura condiție este să aibă la dispoziție un calculator conectat la Internet pentru a putea accesa site-ul pe care Casa Corpului Didactic îl va realiza în acest scop.

-Cum a fost posibil acest proiect și din ce program face el parte?

Daniela Mătăsaru: - În fiecare țară europeană există cîte o agenție Leonardo da Vinci, la fel ca Socrates, Comenius sau Erasmus, cea din urmă fiind dedicată studenților. Proiectul Leonardo da Vinci, în baza căruia am realizat deplasarea la Roma, face parte din Programul Socrates, destinat învățămîntului preuniversitar. Proiectul nostru se intitulează "Transfer de experiență pentru învățămîntul la distanță", iar instituția promotor sau organizația de primire, așa cum este ea denumită în proiect, este CO.EUR adică European Consulting and Training.

- Ce își propune acest proiect?

D.M.: - Scopul proiectului este un schimb de experiență între formatorii români și cei italieni. Noi am fost într-un stagiu de formare, ce a avut loc, în perioada 2-15 mai, la Roma. Din delegația nemțeană au făcut parte doi inspectori școlari, 6 metodiști, informaticianul și redactorul editurii noastre. Cursurile de formare și discuțiile au avut loc în mai multe locații atît în instituții de învățămînt superior cît și din învățămîntul secundar. Am fost la NettUNO Universitatea Roma 3 din Lazio, la Institutul de Formare și Consultanță "Italia Scola" și Institutul Tehnic ITIS "Albert Einstein".

- Care vor fi rezultatele aplicării acestui proiect?

D.M.: - Obiectivele proiectului, pe care noi va trebui să le punem în practică, sînt: imprimarea unei dimensiuni europene activității de educare și formare derulate la Casa

A consemnat Angela BRUDARU

(Continuare în pag. 3)

ROMÂNIA ȘI BĂTRÎNA EUROPĂ

Din motive bine întemeiate, în ultima vreme am străbătut comunele și satele din zona Romanului. Din ceea ce am citit și văzut, statisticile și previziunile sînt pentru românii doin zonele respective un motiv de îngrijorare.

Ne credem, zic eu, un popor viguros și tînăr, o națiune în stare să spere și să sfideze, prin aportul tinerilor la renașterea spirituală și economică a României. Care tineri? Pe cîți dintre ei îi mai vezi pe străzile sau ulițele satelor?

Dacă aș fi statistician aș declara că națiunea română e într-un proces accelerat de îmbătrînire. Bunul simț mă duce cu gîndul că poporul român se va primeni biologic, cît se poate de repede, că bătrînii vor trăi în pace și onor, rămînînd ca tinerii să le cinstească memoria, că își vor sufleca mînecile pentru a edifica visul istoric al moșilor și al strămoșilor. Realitatea e pe dos: bătrînii satelor noastre vor agoniza în continuare, pe cînd numărul tinerilor rămași aici va fi din ce în ce mai mic.

Există școli la sate. Dar pentru cine? Ne luptăm să modernizăm pregătirea cadrelor didactice. Dar oare nu se pregătește o armată de învățători, profesori pentru a spori șomajul intelectual? Oare "masteranții" și doctoranzii de azi, odată ajunși profesori, vor mai avea studenți?

De multe ori auzim sintagma Bătrîna Europă- cu referirea doar la vechimea civilizației, la confortul și bunăstarea pe care o așteptăm cu toții- în speranța că integrarea nu va fi doar o metaforă pentru noi.

Cred că putem spera totuși într-un miracol. Lucrul acesta poate fi activat prin educație, printr-o mentalitate nouă. Din păcate, educația fără prosperitate economică riscă să treacă în contrariul ei.

Prof. Valentin PERCĂ

DE LA ROMAN LA VICHY

■ Impresii fugare dintr-o călătorie
■ În memoria cărturarului Dinicu Golescu (1777-1830) a cărui lucrare "Însemnare a călătoriei mele" a fost în mod cu totul întîmplător una din primele mele lecturi.

O călătorie în Franța ar trebui să fie pentru un profesor de franceză ceea ce este pelerinajul la Mecca pentru musulmani- un exercițiu spiritual ce trebuie făcut măcar o dată în viață. Cu puțin noroc și cu ceva mai puțini bani, am avut posibilitatea să văd Franța și să-mi fixez în arhiva sentimentală amintiri de neuitat.

Autocar eurolines- plecare din Brașov spre Lyon. În aprilie munții Făgăraș se văd undeva în stînga acoperiți de zăpadă. De altfel, temperaturile sînt scăzute, iarna zăbovește încă în aerul rece. Drumurile românești sînt înguste, cu o singură bandă pe sens, ceea ce întîrzie mult călătoria.

Intrăm în Germania. Trecem de munți. Zona de șes este verde, curată, case albe cu țiglă colorată înviorează tabloul. Spre fiecare casă, oricît de izolată, duce o fîșie de asfalt cenușiu. Oftez și mă gîndesc la strada Dumitru Martinaș din Roman care (mă) duce la școala mea. Pe marginea autobahnului- liziere de copaci tineri. Nici vorbă de defrișări dezastruoase ca la noi.

Intrăm în Franța, ne oprim la Strasbourg, un fel de capitală a Europei unite.

Lyon, ora unu noaptea. Cobor din autocar și-mi iau valiza mea imensă, un troller care nu mă ajută prea mult. Opresc o pereche de ceea ce cred eu a fi gay și-i rog să-mi indice un hotel de proximitate. Amabili, mă însoțesc la un hotel din rețeaua Campanile (Perrache). În holul hotelului, la ora aceea- recepționerul (un tînăr de origine arabă), două femei (dubioase) și doi tipi (și mai dubioși). Cer o cameră pentru o noapte (de fapt o jumătate de noapte) și obțin una cu reducere (37 euro). Probabil că pe chip mi se citește epuizarea pentru că tînărul recepționer mă însoțește pînă la cameră. Camera este curată, dar banală. A doua zi îmi iau valiza "imensă și grea" și cobor în stradă. Orașul, atît cît îl pot vedea, îmi confirmă ceea ce știam deja din lecturi - sit urban remarcabil, cu un climat blînd- totul aici e înflorit și înverzit, deși primăvara e doar la început. Ajung în gara Lyon-Perrache, cea mai mare gară a orașului, urc scări rulante, cobor scări rulante, ajung pe peron, compostez biletul. Sosește un TGV dar eu vreau un tren din RER. Urc în vagon, cu ajutorul unui domn care-și conduce fericit soacra la tren. Compartimentul e plin de navetiști care, evident, se cunosc între ei. Cine a spus că bărbații vorbesc mai puțin decît femeile, nu îi cunoaște pe francezii din sud. Privesc pe fereastră, atît cît să mai văd o parte din Lyon. În depărtare recunosc le Crayon, traversăm apele învolburate ale Rhonului. Intrăm în zona Masivului Central. Trenul străbate foarte multe tuneluri. După aproximativ două ore de mers, ajung la Vichy. Gara este mică, cochetă, de stațiune turistică. O mașină a centrului CAVILAM vine să mă conducă la locuința mea pe durata a două săptămîni- Residence d'Allier, studio 20. Strada pe care se află imobilul de cinci etaje se află în orașul vechi și se numește Rue de la Vieille Eglise. După un scurt răgaz de "ajustare" mă îndrept spre CAVILAM, la 5 minute de mers pe jos și... stagiul începe. Atmosfera este foarte destinsă, profesorii formatori par a face totul în joacă dar rigurozitatea profesională, începînd cu punctualitatea la program și pînă la competența pedagogică, totul susținut de o vastă experiență în formare, impune respect, deși aici toată lumea- formatori și studenți- își spune pe nume.

Vizităm orașul, însoțiți de un ghid, un tînăr din centrul de formare, student el însuși în CAVILAM. Orașul vechi nu e mare, dar are un farmec aparte.

În parc, splendida clădire a operei este o copie la scara unu pe unu a celebrei opere Garnier din Paris. Explicația este aceea că, ce se juca iarna în stagiune la Paris, se juca vara la Vichy pentru împărat și curtea sa. Ca un amănunt picant, aflăm că împărăteasa Eugenia n-a venit niciodată la Vichy, fiind deranjată, se pare, de o prezență feminină, destul de "apropiată" suveranului.

Într-un colț al parcului, sobru și discret, un monument de marmură neagră amintește de cei 6000 de evrei predați fasciștilor de către guvernul mareșalului Petain care a funcționat la Vichy pe timpul ocupației. Alături, o magnolie înflorită cheamă la viață, la pace, înțelegere și toleranță...

Steluța CRĂCIUN
Colegiul Tehnic "Danubiana" Roman

LIBERTATEA IRESPONSABILĂ DE EXPRESIE

(Urmare din pag. 1)

nu sînt compatibile cu principiile sacre ale religiei".

Traversăm, poate, un moment dificil în care libertatea depășește responsabilitatea cu multe nivele de exprimare, iar maturitatea de care dispunem este foarte mică și prea slabă în fața valului divers și impetuos al mesajelor care își fac simțită prezența cu agresivitate ostentativă la nivelul curentelor de gîndire.

Ceea ce frapează, după ieșirea evenimentului de pe paginile de actualități ale mass- media, este impactul asupra unei lumi în care, vrem nu vrem, există valori diferite.

Se vehiculează cuvinte ca dialog, toleranță, respect față de celălalt, ca entitate diferită, unitate în diversitate etc. În fața realității, acestea riscă să fie percepute însă ca "vorbe goale". Numeroase întîmplări scandalizează opinia publică și repun în discuție probleme cu rădăcini profunde, multe dintre ele de natură politică, religioasă ori larg culturală. Toate nu fac altceva decît să scoată în evidență- pentru a cîta oară?!- slăbiciunile omului "modern și civilizat" care se zbate între tendința de a fi "un animal rațional" și tendința, tot mai greu de stăpînit, de a deveni "un element într-un sistem".

În fața marilor provocări ale timpului nostru, se impune un salt calitativ către maturitate și responsabilitate și, de ce nu, mai simplu spus, către bun-simț, către bună- cuviință. Toate acestea sînt elemente care pot fi recuperate prin educație (includem aici și educația religioasă), în care, în ciuda tuturor semnalelor negative, continuăm să credem cu încăpățînare și nu ne e rușine să afirmăm că ea, educația, reprezintă o valoare reală într-o societate care consideră că progresul în om este posibil.

Religia, care trebuie să reumanizeze omul modern, se pare că se găsește cantonată prea mult în structuri și naște animozități în loc să ofere salvarea prin sacru (sacrul în accepțiunea eliadescă), conceput ca dimensiune a unui alt "nivel al realității".

Credem că asanarea societății se găsește în zona recuperării sensului sacru al omului, în revenirea la dimensiunea lui spirituală; altfel, vom rămîne la nivelul luptelor nesfîrșite între religii și culturi, între organizații și state, fără să ne putem bucura de frumusețea divinității noastre. Trebuie, în acest context, să apelăm la exemplul Sfîntului Francisc de Assisi care, datorită staturii sale spirituale înalte, a reușit să intre în contact cu lumea musulmană a timpului său și să sfideze percepția obișnuită a creștinilor și musulmanilor care prin acțiunile lor alimentau adversitățile și făceau să curgă multe rîuri de sînge, cum afirmă istoricii. Patronul nostru spiritual a demonstrat pentru totdeauna că pacea cu cei din jur vine din pacea noastră interioară.

Sărbătoarea Sfîntă a Paștelui este momentul potrivit pentru recuperarea dimensiunii noastre spirituale. Isus Cristos, om și Dumnezeu, suspendat între cer și pămînt, îi atrage pe toți la El, dîndu-ne posibilitatea de a ne ridica "la cele de sus", adică la cele spirituale, prin El, care este "Calea" pentru a respecta "Adevărul" dătător de "viață" și speranța pentru o lume mai tolerantă, o lume a păcii și a dreptății.

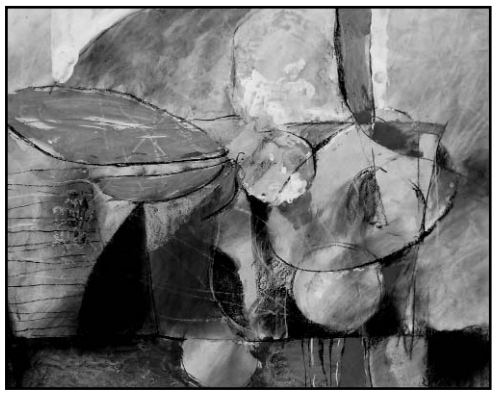

O nouă provocare europeană "ASIGURAREA CALITĂȚII EDUCAȚIEI"

În perspectiva aderării la Uniunea Europeană, prioritățile și direcțiile de dezvoltare, pentru perioada 2006-2008 sînt stabilite în funcție de analiza sistemului de educație, pe bază de indicatori, realizați de MEdC, avînd la bază documentele de politică în domeniul educației.

O prioritate importantă și de noutate pentru învățămîntul românesc o reprezintă "Asigurarea calității educației", avînd ca obiectiv strategic: întărirea capacității instituționale pentru monitorizarea și asigurarea calității în domeniul învățării și formării profesionale.

Cadrul legislativ care facilitează dezvoltarea unei culturi instituționale a calității educației din OU 75/2005, și apoi Legea Calității Educației, din martie 2005, reglementează asigurarea calității la nivel de sistem, instituție și proces educațional, în baza unor criterii/ standarde de referință, respectiv indicatori de performanță și calificări.

Școala, privită ca principalul furnizor de educație și formare profesională, trebuie să asigure calitatea programelor de studiu prin nivelul la care sînt satisfăcute așteptările beneficiarilor, precum și standardele de calitate.

Asigurarea calității educației se realizează prin acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale care presupun: planificare, execuție, verificare, reacție.

Cele patru etape constituie sistemul de management al calității, propus de E. Edwards Dewing și care permit, prin reluare succesivă obținerea apropierii maxime de calitatea așteptată de client, dar și eficientizarea modului de obținere a acesteia.

Asigurarea calității educației este focalizată pe rezultatele învățării, prin realizarea în mare măsură a "învățării active" punîndu-se în evidență "plus valoarea adăugată".

Exprimarea rezultatelor învățării se realizează în termeni de cunoștințe, competențe, valori și atitudini formate la elevi prin finalizarea unui nivel de învățămînt.

Procesele care concură la realizarea calității în educație sînt:

- **planificarea și realizarea efectivă a rezultatelor așteptate**
- **monitorizarea rezultatelor**
- **evaluarea internă a rezultatelor**
- **îmbunătățirea continuă a rezultatelor.**

Evaluarea internă a asigurării calității în unitățile școlare se realizează de către Comisia de evaluare și asigurarea calității, care elaborează și coordonează aplicarea procedurilor și activitatea de evaluare, elaborînd anual un raport de evaluare internă. Raportul este adus la cunoștința tuturor beneficiarilor, elevi, părinți, agenți economici și alți parteneri, fiind pus la dispoziție evaluatorului extern.

O activitate importantă o reprezintă elaborarea unui plan de îmbunătățire a calității educației din școală.

Evaluarea externă a calității educației dintr-o unitate școlară presupune evaluarea: capacității instituționale, a eficacității educaționale, a managementului calității și calitatea programelor de studiu și concordanța dintre evaluarea internă și situația din școală.

La nivelul învățămîntului preuniversitar, evaluarea externă este asigurată de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățămîntul Preuniversitar (ARACIP). ARACIP propune MEdC standardele de referință și indicatorii de performanță pentru evaluarea Asigurării Calității în învățămîntul preuniversitar.

Prof. Maria RUSU
Inspector Școlar General Adjunct
Inspectoratul Școlar al județului Neamț

(Continuare în numărul viitor)

PAȘI SPRE REFORMĂ?

O RADIOGRAFIE A DESCENTRALIZĂRII

(Urmare din pag. 1)

Vicepreședintele nemțean al FSLÎ, Constantin Baroi, a subliniat faptul că o descentralizare reală a administrației publice locale ar însemna gestionarea problemelor locale cu veniturile proprii, ceea ce nu se poate acum, în condițiile în care majoritatea fondurilor ce alcătuiesc bugetele locale vin de la bugetul central al statului. "La această dată, aproximativ 4 cincimi din bugetele locale sînt constituite din venituri de la bugetul de stat și abia o cincime sînt venituri din bugetul propriu. Atîta timp cît administrația publică acoperă doar o cincime din aceste venituri, îi va fi greu să pună în aplicare o descentralizare reală. În ceea ce privește învățămîntul, el primește de la bugetul de stat cam 60% din resurse, restul fiind alcătuit 80% din alte resurse de la bugetul de stat și 20% de la bugetul local. Dar, bugetul local le primește tot de la bugetul de stat. În județul Neamț există mari diferențe între sumele alocate învățămîntului, funcție de resursele proprii ale autorităților administrative. Acolo unde veniturile proprii sînt sporite, alocațiile destinate învățămîntului sînt mai mari. Acolo unde comuna trăiește mai mult din resurse de la bugetul de stat se încearcă soluționarea tuturor problemelor în funcție de posibilități" a punctat prof. Constantin Baroi.

● Aurel Cornea: "Acordul cu sindicatele nu a fost respectat"

Deși, mai multe comunicate de presă publicate pe site-ul MEC, sub semnătura directorului Mircea Mureșan, afirmă că acest minister și-a îndeplinit în totalitate partea prevăzută în Acordul semnat cu sindicatele în noiembrie anul trecut, ca urmare a grevei generale din învățămînt, președintele FSLÎ, Aurel Cornea afirmă că nu este adevărat.

În opinia sa nu au fost respectate trei dintre punctele principale ale acordului. În primul rînd nu a fost elaborată o nouă Lege a salarizării angajaților din sistemul bugetar, care avea ca termen data de 15 aprilie și care ar fi trebuit să aibă la bază o nouă ierarhizare și alte criterii de salarizare ce ar conduce la majorarea salariului cadrelor didactice de pînă la 100% în 2008, față de nivelul din noiembrie anul trecut. Abia după recentele mitinguri de la București și după trei runde de discuții cu premierul s-a stabilit comisia care să realizeze proiectul de elaborare al acestei legi. Nu s-a dat, pînă în acest moment, un termen cert și nu se știe cum va fi realizată această lege, dacă va fi una referitoare strict la salarizarea personalului din învățămînt sau una care să cuprindă întregul sistem bugetar, cu o nouă ierarhizare a criteriilor de salarizare. Aurel Cornea afirmă că majorarea salarială în învățămînt a fost de doar 10%, la care s-au adăugat o serie de indexări, ce nu pot fi luate în calcul în acest context.

O a doua clauză nerespectată din Acord este cea a finanțării proiectelor de investiții din învățăîmnt, pentru care Guvernul a promis că va aloca 1.100 de miliarde de euro și nu a alocat pînă acum decît 100 de milioane de euro, bani ce nu ajung decît pentru finalizarea vechilor investiții. A treia prevedere care nu va putea fi respectată, atîta timp cît nu au fost îndeplinite celelalte puncte ale Acordului, este evaluarea modului în care au fost puse în aplicare punctele prevăzute în acest document.

Aurel Cornea are semnale din unele județe ale țării că este posibil ca sfîrșitul de an școlar 2006-2007 să fie unul bulversat deoarece cadrele didatice sînt nemulțumite de nerespectarea promisiunilor de către Guvernul Tăriceanu. În județul Neamț, vicepreședintele Filialei Neamț a FSLÎ, prof. Constantin Baroi afirmă că nu are semnale că s-ar pregăti o revoltă a profesorilor.

Retrospectiva învățământului nemțean

LUNA MAI

● Profesorul Vasile Postolică, doctor în științe matematice, a reprezentat România, în luna mai, la "The 5-th International Conference on Operational Research: Simulation and Optimization in Business and Industry", care a avut loc în Estonia, la Tallinn.

● În perioada 22-31 mai, a avut loc înscrierea absolvenților școlilor de arte și meserii și a celor din anul de completare- nivelul 2 de calificare- pentru examenul de certificare a competențelor profesionale.

● Ministerul Educației și Cercetării a cerut tuturor inspectoratelor școlare teritoriale să întocmească baze de date cu mediile elevilor din clasele a XI-a și a XII-a, care vor fi confruntate cu rezultatele de la bacalaureat ale absolvenților de liceu.

● Cinci elevi nemțeni au participat și obținut premii la concursul național on line chimExpert, desfășurat la Satu Mare.

● În perioada 15-19 mai, au avut loc "Zilele Școlii Elena Cuza", manifestări ajunse la cea de a zecea ediție.

● Piatra Neamț a găzduit simpozionul internațional "Școala modernă- educație prin carte și pentru carte", organizat de Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Neamț, Casa Corpului Didactic și Centrul Departamental de Documentare Pedagogică Chalons en Champagne, din Marne, Franța.

● Inspectoratul Școlar Neamț s-a alăturat campaniei de ajutorare a copiilor din zonele afectate de inundații, prin strîngerea, în școli, a unor bunuri și obiecte de strictă necesitate.

● În școlile și liceele nemțene a fost sărbătorită, prin numeroase manifestări, Ziua Europei.

● Ion Mihăilescu, de la Colegiul Național "Petru Rareș" (prof. Sanda Spiridon), a obținut o mențiune la olimpiada națională de fizică și calificarea în lotul lărgit al României pentru Olimpiada Internațională.

● Inspectorul școlar general adjunct, prof. Maria Rusu, directorul Casei Corpului Didactic, prof. Daniela Mătăsaru și inspectorul școlar pentru formare și dezvoltare profesională, prof. Elena Pintilie, au participat la cursul "Inspector European 2007", organizat de Ministerul Educației, în colaborare cu Institutul de Științe ale Educației și Microsoft România. Tematicile abordate au acoperit problemele actuale ale sistemului de învățămînt și pe cele ale managementului educațional.

● Liceul Pedagogic "Gheorghe Asachi", din Piatra Neamț, se va reprofila, o dată cu decizia Ministerului Educației de a elimina specializarea pedagogie din toate unitățile de învățămînt cu acest profil.

M. DRĂGOI

La Roma, în proiectul Leonardo da Vinci

(Urmare din pag. 1)

Corpului Didactic Neamț; formarea continuă pentru dezvoltarea managerială în educarea directorilor, metodiștilor și altor categorii de beneficiari; organizarea, coordonarea și derularea unor activități pentru diseminarea informației dobîndite în cadrul stagiului. De asemenea, prin cursurile noastre, vom urmări dezvoltarea de competențe în vedere realizării și derulării unor proiecte europene.

*- **În ce anume a constat acest stagiu de formare de la Roma?***

D.M.: - Stagiul a constat în schimburi de experiență despre învățămîntul la distanță, studiul direct al acestei alternative de învățămînt, întîlniri cu specialiștii din domeniul formării continue a adulților, schimburi de experiență în domeniul formării continue a adulților pentru eficientizare. O primă obligație a noastră este diseminarea experienței dobîndite, ceea ce s-a și întîmplat, în primă fază în cadrul conferinței de presă organizate, ieri (joi, 18 mai-n.r.), la Inspectoratul școlar, dar și prin dezbateri, una dintre acestea avînd loc în cadrul Simpozionului internațional "Școala modernă - Educație pentru carte și prin carte". De asemenea, ca o consecință a acestui proiect, noi vom organiza cursuri on-line, prin realizarea unei platforme "E-learning" (un site -n.r.) de tip MOODLE pentru efectuarea unor proiecte de formare la distanță pentru educatori, învățători, profesori, directori de școli și alte categorii. Vom acorda și consultanță on-line.

*- **A fost prima dv. deplasare la Roma. Ați avut timp să vizitați orașul? Ce v-a impresionat?***

D.M.: - Programul zilnic al stagiului era de 6 ore, jumătate dimineața și jumătate după-amiaza, așa că am avut timp și pentru a vedea orașul, deși organizatorii nu aveau prevăzut un astfel de program. Bineînțeles că m-a impresionat acest oraș istoric, eu fiind profesoară de istorie. Este unul dintre cele mai frumoase orașe europene și am văzut foarte multe diferențe dacă ar fi să compar cu orașele noastre. Respectul față de istorie este literă de lege. În centrul istoric al orașului nu s-a mai construit nimic în ultimii 50 de ani. Țin foarte mult la arhitectura orașului, iar clădirile vechi, încărcate de istorie, sînt foarte bine întreținute. Trebuie să vă mărturisesc că nu mă așteptam să aud vorbindu-se românește la tot pasul, deși știam că sînt mulți români în Italia. Este un oraș copleșitor, nici măcar nu este nevoie să-ți propui să-l vizitezi, pentru că și din mijloacele de trasnport în comun, mult mai civilizate decît ale noastre, poți vedea peste tot monumente și clădiri istorice. Practic, te plimbi și ești înconjurat de istorie. M-au impresionat Coloseumul, Forul roman și Vaticanul. La Vatican am nimerit în timpul unei festivități foarte frumoase, am asistat la momentul festiv al sărbătoririi jubileului gărzii elvețiene. Întreaga deplasare a fost un moment unic pentru mine. Țin să-i mulțumesc domnului Marcello Ianarelli cel care ne-a însoțit pretutindeni și apreciez comportamentul colegilor mei de stagiu, care s-au purtat impecabil. Ca o concluzie a discuției noastre cred că, în baza acestui proiect și a altora care vor urma, se vor putea dezvolta în România și în județul nostru și aceste alternative de învățămînt on-line.

GÎNDURI PENTRU YORICK

(Urmare din pag. 1)

După ce își îndeplinesc îndatoririle față de casă, de copii și de locul pe care-l ocupă în societate, ei vin pe scenă să-și împartă pîinea inimii cu dumneavoastră, iubitorii de lumină, de frumos și de teatru.

De multă vreme vin cu respect și admirație la Festivalul "Yorick" să-i urmăresc pe cei talentați, pe cei mai înzestrați confrați, care se dăruiesc cu mărinimie și fără precupețire chemării irezistibile a scenei. Este darul lor către lume, este grija lor pentru tineretul de azi și de mîine.

Mulți actori importanți ai acestei țări au venit din rîndurile neprofesioniștilor: Ștefan Mihăilescu Brăila, Silvia Popovici, George Constantin, Vasilica Tastaman, Emanoil Petruț, Gh. Cozorici, Marin Moraru și Nicolae Dinică, Stela Popescu și Arșinel, Jean Constantin, eu și mulți alții, care, înainte de a face studii de specialitate, am făcut parte din trupe de neprofesioniști.

Mă bucur că, odată cu această sărbătoare a Casei de Cultură din Piatra Neamț, slujită cu pricepere și abnegație de directorul Dumitru Luca, îmi pot alătura și eu cei 14 ani de cînd am onoarea să fiu invitată în fruntea juriului prestigiosului festival Yorick.

Îi felicit pe cei care au inițiat și au menținut, cu strălucire, în ciuda tuturor vicisitudinilor acest festival, viu, puternic și atrăgător de-a lungul acestor 15 ani și le urez din toată inima, lor și tuturor participanților, "Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte"!

"POEZIA NE VA ELIBERA SUFLETUL", ZICE PROFESORUL SIMON

O frumoasă pagină de poezie publică poetul Gheorghe Simon în numărul 19 al revistei ROMÂNIA LITERARĂ. Poetul nemțean, primit recent în Uniunea Scriitorilor, îi scrie poetei Constanța Buzea, care răspunde de rubrica poezie: "Poezia ne va elibera sufletul și se va risipi ceața gri a nehotărîrii. Nerăbdarea-i sfîntă și, pe alocuri, osîndă pentru cei plăpînzi. Agapia-i nemuritoare ca și poezia în numele cărei în-semnăm litere neîntrupate, doar trucate în cele mai năstrușnice înscrisuri. Doar sufletu-i de vină. Dar cine-l mai vede? Refugiat în corupul literei, cu iubire creștină, Gheorghe Simon". În pagină sînt publicate 6 poezii ale autorului din Agapia.

"BLANDIANA DESCOPERĂ PEISAJE, OAMENI, OBIECTE ȘI CUTUME"

În ultimul număr din revista LUCEAFĂRUL, la rubrica de cronică literară, este comentată ultima carte a poetei Ana Blandiana. Criticul literar care semnează recenzia, nemțeanul Adrian G. Romilă afirmă despre celebra poetă: "Imaginile reale ale Anei Blandiana sînt de o diversitate copleșitoare și te fac să te gîndești dacă nu cumva autoarea n-a făcut altceva toată viața decît să descopere peisaje, oameni, obiecte și cutume o dată cu efortul disperat de a reuni cele mai îndepărtate puncte ale globului". Cartea "O silabisire a lumii" a apărut la Editura "Humanitas" în acest an.

"CRITICA NU E O ȘTIINȚĂ, CI O OPERĂ DE SENSIBILITATE, GUST ȘI STIL"

Criticul literar Gheorghe Grigurcu, care a împlinit în acest an o vîrstă rotundă, acordă un interviu revistei CONVORBIRI LITERARE, în numărul din aprilie a.c. Întrebat dacă intenționează să transforme masivul lui volum de critică literară "Poezia română contemporană" (în care apar în cronici elogioase și poeții nemțeni Aurel Dumitrașcu,

Revista presei literare

Adrian Alui Gheorghe și Nicolae Sava) într-o sintetică istorie a poeziei postbelice românești, cel mai important critic literar de poezie contemporan răspunde: "Dacă timpul meu personal limitat și timpurile atît de capricioase o vor permite, m-ar interesa un astfel de proiect. Pînă atunci rămîn un comentator al fenomenului poetic curgător fără oprire, aidoma unui pescar de suflete care se bucură de-o recoltă variabilă de la un sezon la altul".

"ORIZONTUL CUNOAȘTERII EMINESCIENE SE LĂRGISE ENORM"

Profesoara Zoe Dumitrescu Bușulenga, care a plecat în lumea umbrelor luna trecută și a fost îngropată acolo unde a visat, la Putna, are în revista "OGLINDA LITERARĂ" de la Focșani un amplu eseu în serial, intitulat "Eminescu, între credință și cunoaștere". Din ultimul episod al lucrării de mari dimenisuni (nr. 5) am reținut cîteva aprecieri la adresa celui care a fost numit pe drept poetul național al românilor: "De fapt orizontul cunoașterii sale se lărgise enorm și contradicțiile generate de polaritatea de care am vorbit erau tot mai aparente pe măsură ce viziunea sa mitopoetică urca tot mai sus. A creat superbele, unicele modele cosmologice din tot romantismul european în Scrisoarea I".

UN INTERESANT INTERVIU CU FIUL LUI SAȘA PANĂ

Profesorul tîrgnemțean, devenit băcăuan datorită profesiei, Ioan Dănilă realizează în ultimul număr al revistei de cultură ATENEU (nr. 4) un interesant interviu cu fiul lui Sașa Pană, profesorul Vladimir Pană. Fiul celebrului poet avangardist român vorbește despre arhiva sa cu manuscrise și hîrtii rămase de la tatăl său, deapănă cîteva amintiri despre Sașa Pană și își exprimă dorința de a lăsa un muzeu dedicat tatălui său la Dorohoi, unde s-a născut acesta: "Am locuit aici verile sau în vacanțele școlare. Era o casă bătrînească cu un singur nivel, cu o curte foarte mare. Avea un cerdac în formă de L, în față era cabinetul. Bunicul meu era medic mamoș, sau, mă rog, medic oarecum de medicină generală, cum s-ar zice astăzi medic de familie. Era o personalitate în domeniu, cu mulți pacienți. Casa mai există, dar numai partea din față".

OCHELARIST

ELEVII ȘI DESENUL ANIMAT

Desenul animat are o importanță puțin prețuită în dezvoltarea intelectuală a copiilor. Din contră, unii consideră această activitate ca o pierdere de vreme sau chiar cu efecte nocive. Acesta ar putea fi un adevăr doar dacă desenele nu au valoare instructivă, dacă depășesc un timp rezonabil, ocupînd și timpul destinat altor activități necesare copiilor, sau dacă scapă de sub controlul adulților. Altfel, dacă desenele animate constituie o pasiune pentru mulții copii, de ce oare nu am valorifica această oportunitate, selectînd acele desene animate care pot sprijini activitatea didactică și pot avea valențe formativ-educative?

Desenul animat, ca suport pentru activitățile didactice cu elevii

Este de apreciat faptul că în ultima vreme s-au difuzat tot mai multe desene animate traduse în limba română, într-un limbaj accesibil copiilor de vîrstă școlară mică. Acest lucru favorizează înțelegerea valorilor educative, efortul lor intelectual fiind canalizat spre înțelegere și conexiuni, și nu pe cititul traducerii în limba română (uneori nu reușesc în totalitate să citească, pierzînd din șirul informațiilor, iar concluzia nu mai este întotdeauna corectă).

Desenul animat tratează teme din domenii variate: matematică, desen, biologie, istorie, geografie, literatură etc., oferind copiilor interesante și corecte informații despre lumea înconjurătoare, relațiile dintre om și mediu, despre trecutul, prezentul și viitorul planetei noastre, ocupații și profesiuni etc.

Mișcarea și culoarea le dezvoltă spiritul de observație, le cultivă răbdarea, voința, pun în valoare procesele gîndirii care acum se conturează într-un mod vizibil. Intuiesc următorul pas al desfășurării acțiunii, creează alte finaluri sau "nimeresc" sfîrșitul planificat. Se bucură pentru că totul se termină cu bine. Aceste conținuturi îi înarmează pe elevi cu noțiuni clare și corecte, pentru a descoperi noi adevăruri, le formează concepții despre lume, le dau încredere în viață.

Timbrul vocal al celor care interpretează rolul personajului dă posibilitate elevilor să pătrundă în personalitatea acestuia, apărînd astfel primele elemente ale unei caracterizări concrete. Limbajul corect al propozițiilor, al frazelor, topica bine aranjată în comunicare fac,

de multe ori, corectări ale vorbirii, salvînd din timpul destinat acestor activități. Relatarea filmului vizionat colegilor și prietenilor lărgește sfera comunicării și mai ales a exersării acesteia. Foarte importantă este și succesiunea episoadelor, a întîmplărilor, deoarece antrenează procesele gîndirii, obligîndu-l pe copil să compare, să analizeze, să abstractizeze. Privind latura afectivă, trebuie să pornim de la cultivarea voinței și a răbdării de a viziona filmul pînă la sfîrșit, timp de 15-20 de minute. Copiii demonstrează că pot s-o facă cu mintea și sufletul deschis, numai dacă subiectul este interesant, palpitant, le stîrnește curiozitatea.

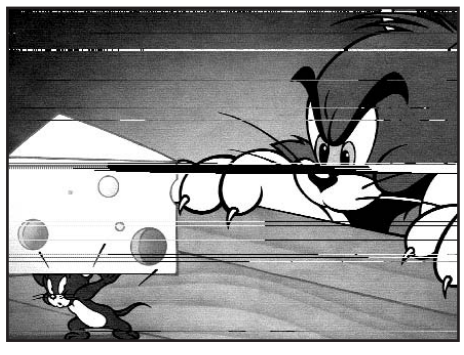

În timpul intrigii au loc descărcări afective ca: frică, emoție, ce pot contura formarea primelor sentimente de milă, admirație, ură, dragoste. Relaxarea de după vizionare duce la meditație, face legătura dintre intelect și afect.

Personajele sînt mult îndrăgite de copii. Ele sînt permanent într-o dispută, cunoscută ca fiind "lupta dintre bine și rău", întîlnită atît de mult în basme și povești pe care le vor pătrunde mult mai bine și mai rapid. De la ele învață: curajul, perseverența, dragostea de semeni, altruismul. Exemplu poate fi mult îndrăgitul JERRY care nu este învins, tocmai datorită trăsăturilor sale puternice de caracter, chiar dacă fizicul nu-l prea avantajează.

Personajele desenului animat sînt: răbdătoare, ordonate, respectuoase, tolerante, omenoase..., dar avem și personaje negative. Copiilor le plac personajele pozitive, își aleg chiar modele de joacă, știu să argumenteze decizia luată. Abaterile personajelor negative sînt pedepsite în diferite moduri sau autopedepsite, ajutînd copilul să vadă și să conștientizeze o motivație a unor abateri de la etică și morală.

Desenul animat poate fi și un important mijloc psihoterapeutic. Elevii nesiguri sau fricoși au căpătat mai multă încredere în ei atunci cînd colectivul din care fac parte le-a apreciat efortul de a le procura, împrumuta casete cu aceste filme, povestindu-le episoade interesante și stîrnindu-le curiozitatea. Apoi, tot pe tema desenu-

lui animat, aceștia se implică în discuții contradictorii pentru că și opinia lor contează, fără a fi "vînați" de catalog.

Carnavalurile organizate la nivel de colectiv sau de unitate au demonstrat încă o dată faptul că elevii preferă personajul desenului animat, căutînd și procurîndu-și costumații adecvate, memorînd replici adecvate sau inventînd chiar ei un dialog sau monolog care să le facă intrarea în această activitate, să atragă priviri de admirație și respect pentru ideea și munca depusă. Timizii și-au ascuns, sub mască, defectul care îi apăsa; au cîntat și s-au bucurat în rînd cu ceilalți colegi, uitînd parcă de problema lor care îi ținea izolați de restul colectivului.

Este foarte important ca vizionările să fie bine dirijate, atenția copiilor să fie îndreptată spre valorile educative. Percepția copilului poate fi ușor manipulată spre tandrețea și duioșia unui personaj, făcîndu-l să simtă căldură și ocrotire, dar și spre ororile, consecințele violenței, nesupunerii, prostiei, îngîmfării.

Din păcate, desenul animat poate aduce și deservicii educației. Ca orice activitate nouă este tentantă, mulți dintre copii își petrec timpul liber în fața televizoarelor, tentați mai ales de mulțimea posturilor oferite de televiziunea prin cablu. Consecințele?

În primul rînd se observă o accentuată oboseală psihică, temele abundă în greșeli minore, subiectele filmelor animate sînt încurcate și nu au nici o eficiență. Medical vorbind, există posibilitatea de contactare a unor boli oculare care îl vor defavoriza foarte mult pe individ, pe

viitor. Iată de ce este foarte important să li se prezinte părinților avantajele și dezavantajele ce pot amprenta personalitatea copilului lor, dar în aceeași măsură trebuie învățați cum să le imprime respectarea unui program variat al activităților specifice vîrstei. Părinții pot și trebuie să-și facă timp pentru astfel de vizionări sau cel puțin să discute cu copiii subiectul și mesajul unui film urmărit, să-i cultive creativitatea punîndu-l în pielea scenografului, pentru episoadele următoare.

Înv. Violeta BLAGA,
Școala Timișești,
județul Neamț

Rubrică coordonată de Dan AGRIGOROAE

E ziua lor

Luna iunie e cuprinsă între două sarbători de martă - Ziua Internațională a Copilului și Ziua Învățătorului. Frumos, nu? Ce ne anunță acestesărbători? Vine vacanța "cu trenul din Franța". Învățăceii plănuiesc hîrjoneli fără granițe iar pușlanii de gimnaziu răsuflă ușurați că au dat la spate testarea națională care a produs mare jale anul trecut. Prea mult loaze plîngăcioase" sub linie". Premianții, mai ales prichindeii merituoși, nu-i uită pe oamenii cu catalog sub braț. Cadrele didactice care i-au învățat literele, prima adunare și primul cîntecel de școală. Le mulțumesc în poezile stîngace dar pornite din inimă. Compuse în semn de adîncă recunoștință. Ciuliți urechile!

Învățătoarea mea
O rază de lumină
Intră în clasa mea,
Copiii sînt cuminți
Așteptînd pe cineva.

...Pe ușă într-agale
Cu pași cuminți și moi
Cu chipul luminos
Ca razele de soare,
A noastră învățătoare!

Dumitru RUSU

Din carnetul unui fost inspector școlar (3)

"Prin asprimi, la stele"

Am continuat, în primele douăzeci de zile, inspectarea grădinițelor și școlilor (cu clasele I-IV, I-VIII sau I-X) din extremitatea nord-vestică a județului. Școli primare funcționau la Pîrîul Mare, Ceahlău și Bistricioara (Ceahlău), Moci, Bradul 1 și Bradul 2 (Grințieș), Topoliceni și Săvinești (Poiana Teiului), Frumosu, Popești și Stejaru (Farcașa), Pîrîul Pîntei, Soci, Pîrîul Cîrjei (Borca), școli cu clasele I-VIII la Mădei, Sabasa, Farcașa, Galu, Poiana Largului, Petru-Vodă și Ceahlău, iar școli cu clasele I-X, la Dreptu și Grințieș. Acestor așezăminte de învățămînt li se adăuga Liceul "Mihail Sadoveanu" din Borca, care școlariza elevi începînd cu clasa I, pînă la a XII-a. Grădinițe erau în toate satele.

Pe uni dintre directorii acestor unități școlare îi cunoșteam la un nivel de suprafață, din întîlnirile profesionale zonale, frecvente, pe care le aveam cu inspectorii Paul Vasiliu și, după aceea, Vasile Țifui. Pe elevi îi cunoșteam cu mult mai bine, pentru că mulți dintre școlarii liceului meu proveneau din localitățile vecine. Cei mai mulți dintre directorii de aici erau tineri și foarte tineri, harnici și dornici de a face treabă temeinică. Ei "moșteneau" tradițiile sănătoase de conducere de la înaintașii de mare prestigiu, aproape toți învățători redutabili (Constantin Romanescu, Vasile Lupu, Alexandru Țăranu, Mihai Petrescu, Gheorghe Drapac, Aurel Ana, Ion Cuicanu etc.), cărora le-au luat locul Aurel Budăi (Mădei), Maria Tănese (Sabasa), Ion Andronic și Ilie Niță (Borca), Toader Herghea (Farcașa), Vasile Ancuța (Dreptu), Teodor Cuculescu, Paul Scripcaru și Pantelimon Naghi (Galu), Ioachim Dumitriu (Poiana Largului), Constantin Păvăleanu (Petru-Vodă), Ion Diaconu și Elena Aflorii (Ceahlău), Grigore Vadana sau Aftanase Borșuc (Grințieș). Cei mai mulți dintre ei mi-au devenit colaboratori de mare ispravă, destoinici, pasionați. Cu parte dintre ei am rămas în relații prietenești durabile și după ce m-am retras la catedră, după vreme îndelungată.

Profesioniști adevărați, truditori și cooperanți, făceau posibilă comunicarea sinceră, soluționarea legală și operativă a întregii problematici pa care viața școlilor ne-o aducea în prim plan. Atunci și în anii care au urmat, am asistat aici, la sute de lecții, unele dintre ele tinzînd spre desăvîrșire, în conținut și strategii didactice. Învățătorii și profesorii locului nu se situau nicidecum la periferia învățămîntului. Dimpotrivă, citeau și învățau mereu din cărți și de la cei mai buni. O grijă cu totul aparte se manifesta pentru administrarea chibzuită a școlilor, cu impact imediat în calitatea instrucției și educației celor 3-4 mii de fii și fiice ale muntenilor de pe Valea Bistriței, a căror viață nu a fost lipsită de asperități și privațiuni.

Copiii muntenilor n-au fost nicicum niște răsfățați ai sorții. Îmbrăcați modest, încălțați adesea cu opinci sau cizme de cauciuc, n-au învățat la veioze și pe calculatoare, nici în sală de clasă, cabinete și laboratoare supradotate sau ultramoderne, nu s-au odihnit în odăi somptuoase, n-au cunoscut luxul și huzurul, n-au fost hrăniți cu delicatese, n-au asistat la spectacole în amfiteatre luminate și spilcuite, n-au citit în biblioteci cu publicații și utilități de ultimă oră și n-au lucrat nici în ateliere cu tehnică de vîrf.

Fascinați de cunoaștere și de frumos, vrednici și smeriți, cîteva mii de școlari din această parte a județului au devenit, în timp, oameni și profesioniști de cea mai înaltă condiție: poeți, actori, artiști plastici, ingineri, profesori și profesori universitari, diplomați, medici, ofițeri superiori, economiști, magistrați.

Socotiți oameni fără viitor, au răzbit la lumină prin lumina cărților și prin osteneală fără răgaz. În realitate așa s-au petrecut lucrurile cu mii și mii de copii din întregul ținut al Neamțului.

După știința mea, nu există modele elaborate pentru tipul ideal de școală. La ordinea zilei era munca aspră și roditoare. Confuziile pedagogice erau puține. Școala nemțeană trecea printr-o perioadă de grație.

Profesor,
Gheorghe ȚIGĂU

ERATĂ

Dintr-o regretabilă eroare de corectură, la această rubrică, în numărul din martie, numele eminentului profesor Theodor Macarie a apărut redactat Traian Macarie. Ne cerem scuzele necesare în fața tuturor celor care l-au cunoscut și iubit. ***(Red.)***

EXAMEN DE COMPETENȚE PROFESIONALE LA LICEUL "VICTOR BRAUNER"

Ca în fiecare an, luni 15 mai 2006, s-a desfășurat la Liceul de Artă "Victor Brauner" din Piatra-Neamț examenul de atestare a cunoștințelor acumulate de absolvenții claselor a XII-a în domeniul artistic ales, ce demonstrează calitatea și nivelul atins de fiecare elev în parte.

Examenul constă în două mari probe: prima, teoretică - susținerea unei lucrări de

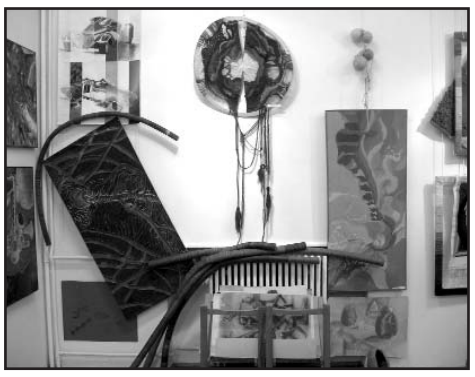

minim 40 pagini, elaborată în cursul anului, cu teme propuse din: istoria muzicii /artelor plastice, a tehnicii (instrumentale, vocale, plastice) sau din probleme de teoria muzicii și cea de a doua, practică, structurată și ea pe trei subprobe, în funcție de secția urmată de fiecare candidat.

La secția muzică, lucrările, alese dintr-o bogată paletă, au oglindit epoci artistice și teme diverse, de la eseuri asupra colindelor românești, a componenței orchestrei de muzică populară sau creației lui Ciprian Porumbescu, la eseuri asupra muzicii lui Johan Sebastian Bach (preclasic), Mozart (compozitor clasic), dar mai ales despre muzica romantică vocală (Rossini, Verdi, Puccini)sau instrumentală (Schumann, Schubert, Chopin sau Ceaikovski), ce au stat alături de interesante prezentări despre flaut, trompetă sau chitară clasică.

Din clasa a XII-a muzică au participat 23 elevi, printre care unii laureați ai unor concursuri naționale și olimpiade (cîștigători ai premiilor I, II și III); Alexandra Todosia, Alexandra Tărniceru, Laurențiu Busnea au dus renumele acestui liceu în toate colțurile țării. Comisia de examen a fost formată din:

- președinte - prof. Albu Mihăiță, directorul liceului
- secretar - prof. Popa Cristina - Alexandra
- membri - prof. Gheorghieș Maricica și Azaharioaie Petru (secția instrumentală)
- prof. Botez Elena și Ciobanu Leonid (secția canto și muzică tradițională)
- prof. Cobzaru Maria și Șerban Marian (secția teoretică).

La secția arte vizuale examenul a constat în prezentarea lucrărilor de specialitate și proba practică. Tematica lucrărilor s-a referit la compoziții abstracte, orizontal - figurative, dominant - cromatice, elemente inspirate din natură, univers, umanitate.

Pictura și arta decorativă sînt rezultatul unei sinteze formate din măiestria pedagogică și talentul elevilor, o parte dintre ei consacrați deja ca artiști: Ciucă Mădălin, Dobre Boris, Ciobanu Alexandra.

Comisia de examen a fost formată din:

- președinte - prof. Moscalu Luminița, director adjunct al liceului
- secretar - prof. Tudorache Lucian
- membri - prof. Potop Ștefan
- prof. Ghiorghișcan Aida - Despina
- prof. Tanasă Camelia - Tatiana
- prof. Agache Grigore.

Proba practică a examenului pentru certificarea competențelor profesionale a urmărit nivelul abilităților cultivate pe parcursul anilor de liceu, absolut necesare pentru o ulterioară carieră artistică / pedagogică, accentul punîndu-se pe recitalul vocal / instrumental, sau pe solfegierea corectă și scrierea unor dicteuri melodice și armonice. De asemenea, s-a urmărit rigurozitatea elaborării proiectului, interacțiunea dintre elementul de limbaj și rolul lui în transpunerea mesajului artistic, specific specializării arte vizuale.

Pe 16 mai, la Muzeul de Artă din Piatra-Neamț, generația 2002-2006 a prezentat publicului, într-un cadru festiv, o expoziție care a marcat, ca de obicei, atît finalul unui ciclu de învățămînt, cît și stadiul de pregătire al tinerilor plasticieni. După patru ani în care și-au perfecționat talentul în atelierele liceului, au arătat că pot face față cu cinste unui examen la orice academie de profil din țară, culegînd aprecierile profesorilor lor, ale conducerii muzeului și chiar ale conducerii UAP Neamț, reprezentate la eveniment de președintele filialei, Dumitru Bostan.

Pe simeze s-au aflat lucrări de dimensiuni considerabile, deosebit de originale și de complexe, dispuse în ansambluri tematice și compoziționale. Au fost acoperite trei mari secțiuni plastice - pictură, design și tapițerie - dar au existat și interesante lucrări situate la granița dintre speciile cunoscute: colaj, performance, artă experimentală. Materialele diverse înglobate în produsele artistice expuse, precizia desenului, dialogul coloristic și rafinamentul mesajului din subtext au demonstrat edificator nu doar virtuozitatea viitorilor studenți plasticieni, dar și faptul că expoziția e o reușită în sine, dincolo de eticheta pedagogică pe care o îmbracă de fiecare dată.

Au marcat verbal momentul gazdele, prin vocea profesoarei Violeta Dinu, apoi conducerea Liceului de Artă, profesorii Mihăiță Albu și Luminița Moscalu, iar la final, publicistul Adrian G. Romila, și el profesor la școala pe care absolvenții au reprezentat-o atît de elocvent, a vernisat expoziția. Afară de felicitările pe care tinerii artiști le-au meritat din plin, au fost evocați și îndrumătorii lor, profesorii Camelia Tănase, Grigore Agache, Aida Ghiorghișcan, Ștefan Potop și Lucian Tudorache, precum și diriginții clasei, profesor Dumitrița Vasilca.

Încă o generație de viitori artiști a părăsit băncile Liceului "Victor Brauner", cu speranța unei afirmări de care școala care i-a format va fi întotdeauna mîndră.

Profesor Luminița MOSCALU

CULTURĂ GENERALĂ ȘI PERSPECTIVĂ SOCIALĂ

Mi-a amintit cineva, nu de mult, un adagiu uitat: cultura generală este ceea ce îți rămîne după ce ai uitat tot ce ai învățat. Îi mulțumesc că mi-a reamintit. Așa e; am făcut un quasi-sondaj de opinie printre elevii mei și au fost toți de aceeași părere: cînd tot ce ai fost obligat să "tocești" pentru examene sau teze, pentru ascultarea curentă sau pentru o evaluare sumativă s-a sublimat în mintea și conștiința ta, rămîn numai acele lucruri pe care nu le poți uita, acele lucruri a căror "rezonanță magnetică" s-a calat pe reprezentările, pe idealurile, pe speranțele tale.

.....

.....

Or, nici un om cu simțul perspectivei nu se poate stăpîni să se întrebe: care va fi viitorul elevilor pe care îi "pregătim pentru viață"? Nu de alta, dar - să știm cum să-i pregătim. Cît din ceea ce învață acum le va folosi în viață (dînd la o parte promovarea unor concursuri de admitere care le va asigura accesul la o diplomă de specialist, poate de intelectual care... la ce le va folosi)? Cît din ce am învățat noi în școala generală și în liceu ne-a folosit, obiectiv vorbind? ...În viitorul care, vorba lui Șt. Aug. Doinaș, "în loc să-i aștepte în față ș...ț îi înhață din spate în racheta lui de lumină dementă".

Care mai e, în acest caz, rolul "culturii generale", oricum ar fi să o definim, în educația generațiilor viitoare? Va fi simplificată mereu mai mult, ca un bagaj copleșitor din care mai abandonezi cîte ceva la fiecare coș de gunoi? Va necesita o modificare cantitativă ("din toate cîte puțin", vorba clasei a XI-a B) sau calitativă; va suferi o restructurare tematică - în care caz noi, dascălii, ne vom trezi oare depășiți de progresul tehnologic care nu mai este al generației noastre? - sau o reformulare vizînd comprehensivitatea? Greu de spus; și totuși predictivitatea este o atribuție ineluctabilă a profesiei de dascăl.

Vorbind din punctul meu de vedere, al profesorului filolog, un domeniu considerat "de sacrificiu" de către elevi și părinți ("lasă, mamă, cititul romanelor, pune mîna și fă probleme, că la română înțelegi tu, că n-o fi f'o germană, e limba ta..."), îmi îngădui frecvent să le atrag atenția elevilor că, de pildă, neglijarea studiului stilisticii ("poezia e, oricum, prea încurcată, nu pricep nimic...") îi invalidează ca receptori ai oricărui act de comunicare. Dacă nu știi ce e un sens figurat, o metaforă, o antifrază, un oximoron, o rimă corectă (termeni desprinși de pe lista conceptelor operaționale obligatorii) nu numai că nu vei pricepe cînd un vers e de calitate și cînd nu, ceea ce te aruncă dezarmat în brațele subculturii și manelismului, dar nu vei fi în stare să descifrezi corect nici măcar o știre de telesau radiojurnal, ceea ce te transformă ipso facto în masă de manevră politică.

Prof. Ada POPOVICI

BULAT OKUDJAVA pe scena T.T.

După "Bădăranii" lui Goldoni, spectacol prezentat și într-un turneu în Spania, după un Dario Fo și un "Volpone" de Ben Jonson, regizoarea Louise Dănceanu semnează regia viitoarei premiere a TT: "L'amour toujours". Este vorba despre o dramatizare a romanului omonim, semnat de Bulat Okudjava (1924- 1997), dramaturg, scenarist și traducător de poezie- inclusiv română.

Prietenul nostru comun, Edurad Covali, spunea că teatrul este acasa sa. Știu că ești fiică de actor, că ai crescut în teatru, că ai făcut tot ce se poate face acolo, că ai terminat filologia și regia, că ți-ai ales această meserie.

- Teatrul e mai mult decît o meserie. Cînd iubești teatrul nu ai încotro decît să faci teatru. Poate că nu ți-e bine întotdeauna. Nenoricirea este că fără el nu poți trăi. Nu poți trăi în altă parte, nu poți trăi departe de el. Teatrul este un mod de a fi, este singura noastră șansă, aceea ca indiferent de contextul în care trăim- fericit sau nu- să nu tragem nici o clipă o linie de demarcație între viața noastră personală și viața scenei.

- "L'amour toujours" nu e un titlu prea pretențios pentru vremea noastră?

- "L'amour toujours" este și titlul cărții pe care am dramatizat-o. Am păstrat acest titlu pentru că în mod paradoxal iubirea, iubirea de aproape, creștinească, devine în text un tic verbal. Și problema morală a spectacolului este ce se întîmplă într-o asemenea lume.

Spectacolul se adresează în primul rînd tinerilor care nu mai au răbdarea să asculte ce s-a întîmplat în timpul comunismului. Ei trebuie cuceriți prin imagine, prin dinamism, prin inocularea... unei pastile amare. Dacă nu comprimăm textul- dramatizarea și-a înjumătățit numărul de pagini pe parcursul celor patru variante- riscam, pur și simplu, să pierd partenerul de dialog.

- De fapt, la ce v-ați gîndit?

- Am gîndit un spectacol de o factură puțin mai brechtiană, un spectacol puțin mai detașat, mizînd mai mult pe caricatură, pe satiră, un spectacol în care, din cînd în cînd, actorii ies din atmosfera de gheață a circului și abordează publicul în mod direct. Am vrut să fac morală, am vrut să zgîlțîi publicul, să-l implic, să-l trezesc. În fond, morala cărții lui Okudjava privește nu numai Rusia țaristă ci și România ultimei jumătăți de secol, privește orice orînduire aflată sub semnul terorii, delațiunii, sub semnul spionitei și suspiciunii.

Am vrut un circ politic și l-am făcut la modul explicit. Personajele mele fac deseori trimiteri, prin replici parodice scurte la personaje politice reale ale prezentului. Nici o clipă n-am vrut să facem o piesă rusească, pentru că nu putem concura cu rușii. Am vrut, pur și simplu, o satiră politică- acțiunea romanului deși plasată în timpul lui Tolstoi, avînd infinite racorduri și rezonanțe în ziua de azi: războiul pentru șefia CNSAS, ascultarea telefoanelor lui Patriciu, deturnarea atenției maselor prin false probleme, pericole, primejdii.

- Teatru de stat sau teatru privat?

- Dacă ai vocație și ești onest în meserie, supraviețuiești oriunde. După părerea mea, la ora asta, teatrul costă foarte mult, pentru că 90 la sută se plătește mediocritatea. Dacă am curăța teatrul de balastul ăsta, ceea ce ar rămîne la nivelul profesioniștilor de teatru- actori, dramaturgi, regizori- s-ar putea descurca. Eu chiar sînt pentru teatrul particular. Din nefericire însă, nimeni nu-ți poate garanta că se vor impune valorile autentice, că va exista o licitație reală de valori. Altfel spus- că cel care are banul investește cu adevărat în cel care merită. În măsura în care vom trăi, într-adevăr, din ceea ce producem, noi, artiștii, vom putea simți cel mai bine care este valoarea și unde e mediocritatea.

- La ce oră moare teatrul?

- Nu trebuie să fim pesimiști în privința viitorului teatrului. M-am uitat cu îngrijorare la o sală de spectatori copii veniți să vadă "Volpone" într-o oră nepotrivită de după amiază. Au stat însă atît de cuminți, au urmărit totul cu atenție și au aplaudat cu grijă, încît m-au pus pe gînduri. Copiii au văzut de fapt un spectacol moralist, un spectacol greu, unde se incriminează lăcomia, hoția, prostia, trădarea... Practic, au stat și au înghițit morala în liniște. Pentru că era un spectacol viu, într-un limbaj diferențiat, în același timp comic și amuzant. Va exista întotdeauna o modalitate estetică de a transmite lucrurile cele mai grave și mai serioase, o modalitate capabilă să capteze toate nivelurile de public.

A consemnat M.Z.

Pedagogul CONSTANTIN NARLY

Aniversat 110, comemorat 50

Constantin Narly este una dintre personalitățile pedagogice care au contribuit la conturarea chipului spiritual al Pedagogiei Românești și la afirmarea ei în lume ca personalitate inconfundabilă. Eruditul pedagog pe care îl sărbătorim acum la 110 ani de la naștere și 50 de ani de posteritate, s-a născut în 30 mai 1896 la Tecuci, ca fiu al căpitanului Ion Narly (cu preocupări metafizice), care, prin mamă, se trăgea din vestita familie Mătăsariu. Începe studiile în orașul natal, dar le termină la Focșani, unde își ia bacalaureatul în 1914. Își ia licența în filosofie (1919) la Iași, unde s-a atașat de profesorul de pedagogie I. Găvănescul. Funcționează apoi ca profesor secundar, succesiv, la Brăila, Rîmnicu Sărat, Focșani, Cernăuți, pînă în 1924. În acest timp a studiat la Berlin și apoi la Gottingen, unde și-a luat doctoratul în filosofie (7 august 1924). Ca urmare, la 1 XI 1924, a fost numit asistent la Catedra de pedagogie a Facultății de litere și filosofie din Iași. Își inaugurează cursul cu lecția "Problema idealului pedagogic", devenit leitmotivul tuturor scrierilor sale. În urma concursului- la care au mai participat pedagogii Șt. Bîrsănescu, I. Nisipeanu și Gr. Tăbăcaru- a fost numit, la 1 sept. 1927 ca profesor la catedra de "Pedagogie și istoria pedagogiei" a Facultății de litere și filosofie de la Universitatea românească din Cernăuți, inaugurată la 26 oct. 1919.

Ca director al Seminarului pedagogic al universității Cernăuți și ca director al Școlii de aplicație a acesteia a contribuit la prestigiul românesc al Universității. Pentru aceasta a creat "Revista de pedagogie" (1931- 1943), care a reapărut în 1952. A organizat la Cernăuți, din 5- 11 aprilie 1936, "Săptămîna pedagogică", manifestare anuală cu cursuri teoretice și lecții practice pentru învățători și profesori. A mai creat, la 30.04.1942, la București, o structură de organizare a unor conferințe în țară, structură numită "Seminarul umanist român". La "Revista de pedagogie" au publicat elitele pedagogice românești, dar și străini. El a publicat aici studii esențiale precum: "Reflexii asupra reformei învățămîntului" (în primul număr), Viața și opera lui Vasile Conta. Profesorul I. Găvănescul, La personalite, ideal de l'education (comunicare la al IV-lea Congres internațional de educație morală, Cracovia, sept. 1934), despre mijloacele educației, în general, însușirile educatorului, ș.cl. După venirea la București, ca urmare a raptului sovietic din vara anului 1940, a publicat studii de educație națională, ca: Cultul eroilor, Misiunea educației românești, Metode de educație intelectuală, socială și personalitară etc.

Multe dintre studiile publicate în numeroase reviste românești și străine au fost reeditate în extrase sau ca părți a unor volume. Amintim cîteva cărți: Educație și ideal, 1927, Buc., 195 p.; Opera pedagogică a profesorului I. Găvănescul, 1929, Buc., 63 p.; Patru mari educatori John Loke, Vasile Conta, S. Freud și G. Kerschensteiner; Istoria pedagogiei, vol. I, Creștinismul antic, Evul mediu, Renașterea, 1935, Cernăuți; XV + 376 p; Pedagogia generală, 1938, Buc, XVII+ 649 p.; Metode de educație, 1943, Buc., 261 p.. După aceasta a dat doar cursuri litografiate (ultimul 1947- 1948). A publicat și volumul de versuri "Ispite și biruințî", 1930, Buc. 111 p.

Nu putem să nu amintim că fostul nostru admirat profesor a publicat, împreună cu N. Bogdasar și Virgil Bogdan, volumul Antologie filosofică. Filosofi străini, 1943, Buc., XV+ 574, pe care au folosit-o în ultima clasă de liceu (1943- 1944. În toamna lui 1948 a fost alungat din învățămînt. S-a întreținut prin vînzarea de țigări și chibrituri pe Mihai Vodă, pînă la moarte, 6 iulie 1956.

Problema pedagogică centrală a preocupărilor lui permanente a fost aceea a personalității, adică a "omului om", care vine din transarhaicul românesc prin zicala populară "Școala face omul om, ca altoiul pomul pom".

Ilustrăm acest gînd cu cîteva extrase din volumul "Texte pedagogice (Antologie)" realizat de Viorel Nicolescu, Ed. Didactică Pedagogică, 1980, Buc., 429 p.

"Personalitatea este maximum de desăvîrșire, într-o ființă umană, a originalității sale specifice..." (122).

"În educație se cristalizează adevăratele tendințe ale omenirii" (p. 129).

"Esența educatorului constă în voința de desăvîrșire" (198).

"Educația este viață" (232).

Prof. Traian CICOARE

PROFILURI BASARABENE

(Urmare din pag. 1)

Pe lai pe care m-am născut și am activat, nu mi se mai pune demult această întrebare. Fără a exagera și, fără riscul de a mi se atribui zicala "Laudă-mă, gură că ți-oi da friptură", vă înștiințez că în Moldova din stînga Prutului mă cunosc mic și mare. Admiratorii scrisului meu, mulți dealtminteri, îmi cunosc traiul și mălaiul, îmi caută cărțile nou editate, le așteaptă pe cele anunțate în avanpremiere. Popularitatea aceasta se datorează unei munci scriitoricești de decenii, materializată în peste 40 de cărți editate: cărți de versuri pentru copii și adulți, cărți de memorialistică și literatură din alte țări traduse de subsemnatul în românește.

L.C.: - Care este scopul prezenței dv. în mijlocul elevilor din România?

E.T.: - E o activitate de sprijin și promovare a literaturii române din Basarabia. Deși de la căderea cortinei de fier de la Prut a trecut deja aproape un sfert de veac, cunoașterea reciprocă a românilor de pe ambele maluri ale rîului despărțitor a rămas într-o fază embrionară. Nu se face schimb de presă, nu se face schimb de literatură contemporană. E adevărat că prin librăriile urbane basarabene poți să întîlnești și carte românească scrisă și editată în partea dreaptă a Prutului, dar prețul ei

exagerat o face inaccesibilă populației prutonistrene sărăcite... Și e la fel de adevărat că "producția" beletristică a scriitorilor români din Basarabia e aproape lipsă în librăriile din România, ca să nu mai vorbim de biblioteci, în care cartea în cauză lipsește cu desăvîrșire. În această situație deplorabilă, contactul "pe viu" cu cititorul este mai mult decît necesar, îndeosebi contactul cu micul cititor român, care, spre deosebire de cel adult este absolut neinformat despre existența milioanelor de frați ai lor de dincolo de Prut.

L.C.: - Avînd în vedere activitatea dvs., putem vorbi, în prezent, despre un "pod de carte"?

E.T.: - Nu. Deocamdată. Este imposibil să durezi un asemenea pod doar cu entuziasm și forță individuală. Un trainic și peren pod de carte între România și Basarabia se poate construi doar pe cale oficială, cu legi parlamentare și execuție guvernamentală.

L.C.: - Aveți un aforism în care mărturisiți:"Visul meu scriitoricesc: să mă iubească Patria." Poate fi considerat un crez profesional?

E.T.: - Se zice că de la paternitatea lui Homer și azi se mai bat două orașe grecești... Consacrarea absolută trebuie să fie idealul oricărui creator. Iar această consacrare vine, după părerea mea, nu numai atunci cînd iubești tu Patria, servind-o dezinteresat, ci și cînd Patria începe să te iubească pentru aportul tău la prosperarea ei...

L.C.: - Cîteva cuvinte despre confrații de condei...

E.T.: - Scriitorimea românească a trecut prin mulți termeni de comparație. Timpul și atitudinea față de acest timp au generat numirea lor de "scriitorul - ornicul timpului"; profesiunea umană și atitudinea față de această profesiune au născut numirea lor de "scriitorul-inginerul sufletului omenesc". Capitalismul sălbatic, căzut pe capul nostru după 1989, mă face să asemăn scriitorii români cu viermii. Există scriitori-viermi care-și întrețin existența materială și literară rumegînd continuu huma țării, "creînd" doar humă; și mai există scriitori-viermi de mătase care, consumînd frunză, produc "industrie" sau mai bine zis literatură. Uneori uimitoare! Păcat! Mare păcat atitudinea Țării față de aceștia din urmă este ca față de viermi și nu ca față de scriitori...

L. C.: - Care este mesajul dvs. pentru cadrele didactice și pentru elevii din Piatra Neamț?

E.T.: - Să fie mereu pietre-nemți și nicicînd nemți-pietre!

AMALGAM

În vreme de ciumă nu există comunitate" (A. Camus). Iată că și egalitatea poate fi perfectă.

"Nu poți avea încredere în cei care nu vorbesc pe nimeni de rău" (Unamuno). Dar această specie a dispărut odată cu dinozaurii.

"În tinerețe credeam că banii sînt lucrul cel mai important din viață. Acum, la bătrînețe, sînt convins." (O. Wilde). Și eu. Dar parcă nu-i de ajuns dacă teșchereaua e goală.

"Multe bucătărese excelente se ratează intrînd în lumea artelor" (Paul Gauguin). Nu vă panicați. E spre binele colesterolului nostru.

"Biblia nu a fost concepută la Fălticeni" (P. Țuțea). Pentru că, pe atunci, noi ne jucăm în țărînă cu strămoșii lui Deceneu, Comosicus...

"Măria Sa regele Carol al-II-lea este un Brîncoveanu al vremurilor noastre" (T. Arghezi). Nu cumva exagerezi maestre? Primul a fost un mare fustangiu, al doilea un patriot incontestabil.

"În jurul Puterii mișună tot soiul de Rasputini" (I. Popov). Și de Hrebenciuci, completează vecinul meu cel cîrcotaș.

"Peștii adevărați înoată în contra apei" (J. Renard). Ceilalți, în contra legii. Nu dăm exemple, sînt prea multe.

"Bărbatul ar trebui să aibă dreptul să schimbe o soție de 40 de ani ca pe o bancnotă, pe două de 20" (Douglas Jerrold). Nici prea mult mărunțiș nu dă bine.

"Nu-i înțeleg pe cei cu geniu. Nici unul nu are harem" (O. Buzura). Dar ce să facă astea în bibliotecă?

"Dacă dictatura naște genii și sentiment național, atunci să mai vină o dictatură!" (N. Breban). Rezerva de genii s-a terminat. Cît despre dictatură, contractați Cuba sau Coreea de Nord. O societate lipsită de genii, dispare.

"Una dintre marile mele satisfacții e că moartea și divinitatea nu pot fi lingușite" (Tudor Vianu). Oare Michiduță nu-și bagă coada și acolo?

"Românul este un maratonist care a luat-o la fugă acum 2000 de ani, a greșit traseul și continuă să alerge pentru că nu găsește sosirea" (G. Astalos). Hăbăuci mai sîntem, Doamne!

"Cioran vroia să insufle lîncezilor români un grăunte de nebunie" (Mariane Șora). A vrut el,dar n-a ieșit nimic. Asta-i situația!

"Cînd eram tînăr scriam scrisori de dragoste. Acum primesc." (Adrian Păunescu). Și după ce ați fost filmat sforăind în Parlamentul României?

Dumitru RUSU

"Receptarea textului literar între a ceti și a citi"

O lucrare de gradul 1 cu adevărat științifică

În cariera mea didactică am avut ocazia să asist de mai multe ori la etapa finală - discutarea lucrării științifico-metodice - a examenului pentru obținerea gradului didactic I și, de fiecare dată, tipicul a fost același: în prezența comisiei de examen, a conducerii școlii și a colegilor de aceeași specialitate cu profesorul candidat la acest examen, acesta și-a susținut lucrarea elaborată sub îndrumarea unui cadru universitar, au urmat referatul îndrumătorului și discuțiile asupra lucrării, acestea, de cele mai multe ori, conținînd doar aprecieri pozitive.

În același fel s-a procedat la o "întîmplare" de acest fel la care am participat recent, fiind invitat de către colega mea de catedră, profesoara Cristina Popa de la Colegiul Tehnic "Gheorghe Cartianu", cu toate că sînt pensionar de cîțiva ani. Numai că, de această dată, nu am mai avut surpriza ce am avut-o acum cîțiva ani, cînd s-a prezentat o lucrare ce mai fusese "susținută", cu ceva timp în urmă, de un(o) alt(ă) autor (autoare).

De această dată a fost prezentată și discutată o lucrare cu adevărat științifică, originală și doct elaborată, intitulată "Receptarea textului literar între a ceti și a citi" (coordonată de conf. dr. Lăcrămioara Petrescu de la Universitatea "Al. I. Cuza" din Iași), un veritabil eseu științifico-metodic ce pune în discuție o problemă de mare actualitate pentru acest moment de început de mileniu, cînd nu puține sînt semnele ce par să contrazică pe cronicarul Miron Costin, cel care a făcut afirmația bine-cunoscută: " Nu iestealtă mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decît cetitul cărților".

Structurată în patru capitole, intitulate ingenios și inspirat (I.- Cadrul exterior...; II.- ...și construirea formei. Crochiu pentru o arhitectură a modelului...; III.- ...le professeur, chez lui...; IV.- Didactica), elaborată pe baza experienței proprii, dar și a studierii unei bibliografii, nu prea stufoasă, care conține lucrări semnate de nume sonore (Lucian Blaga, Jorge Luis Borges, Matei Călinescu, Paul Cornea, Mircea Eliade, Nicolae Manolescu, Adrian Marino, Constantin Noica, Horia-Roman Patapievici, Eugen Simion, Nicolae Steinhardt ș. a.), lucrarea Cristinei Popa este valoroasă prin tema abordată - LECTURA - , dacă avem în vedere că în ultima vreme acest subiect este mult discutat, de la mediile cele mai puțin culturale, la reuniunile de profil (v. Festivalul Internațional " Zile și Nopți de Literatură" de la Neptun,16-20 septembrie 2005, în cadrul căruia a avut loc colocviul cu tema " Eu scriu. Cine mă citește?").

Pe parcursul lucrării, cei interesați vor descoperi adevărate recenzii critice ale unor cărți conținute în bibliografie (" Omul recent" de Horia-Roman Patapievici sau " A citi, a reciti. Către o poetică a (re)lecturii" de Matei Călinescu). Autoarea descoperă cum unele idei au vehiculat de la un autor la altul, dar acest lucru nu este atît de important, cît faptul că face aceste afirmații cu deosebit curaj, cu nonșalanță chiar. Nu puține sînt sclipirile ce țin de stilul autoarei și care au darul să facă deosebit de atractivă lectura acestei lucrări. De remarcat și grija de a nu cădea în prolixitate, de a nu folosi explicații inutile, din dorința de a da fluiditate demersului său, conștientă de posibilitatea apariției anumitor riscuri în astfel de lucrări. Se constată cu destulă ușurință buna cunoaștere de către autoare a programelor școlare, atît pentru limba și literatura română, la toate clasele învățămîntului preuniversitar (ce termen!), a manualelor alternative, dar și a altor discipline care, împreună cu obiectul predat de Domnia Sa, asigura unele " deschideri interdisciplinare". Chiar și citatele in extenso, ce ar putea fi considerate de către unii critici ca o notă negativă, le considerăm un bun cîștigat pentru eventualul lector al lucrării. Mai remarcăm stilul personal al redactării, stil ce degajă o anumită dezinvoltură născută din stăpînirea perfectă a limbii române și a tuturor caracteristicilor stilului științific, absolut indispensabil în elaborarea unei astfel de lucrări, în ciuda faptului că, nu de puține ori, autoarea nu

Constantin TOMȘA

(Continuare în pagina 7)

Teologie și filozofie în Europa contemporană

Interesantă, pentru acest subiect de maximă actualitate, mi s-a părut lucrarea celor doi reprezentanți de marcă ai filosofiei și teologiei actuale, Jürgen Habermas și Joseph Ratzinger (actualul papă Benedict al XVI-lea), Dialectica secularizării. Despre rațiune și religie, în traducerea Deliei Marga, apărută la Editura Biblioteca Apostrof, Cluj-Napoca, 2005.

Lucrarea este structurată în trei părți: o introducere făcută de prof dr. Andrei Marga, Premisele unei dezbateri epocale: Habermas - Ratzinger; Jürgen Habermas, Fundamentele prepolitice ale statului de drept democratic; Joseph Ratzinger, Ceea ce ține lumea laolaltă. Fundamentele prepolitice morale ale unui stat liberal.

După cum subliniază profesorul Marga în prima parte a cărții, aceasta relatează o dezbatere ce a avut loc pe 19 ianuarie 2004 între cel mai profilat filosof, Habermas și cel mai profilat teolog, cardinalul Ratzinger (actualul papă Benedict al XVI-lea). Cei doi aparțin primei generații de filosofi și teologi formate în Germania postbelică: Habermas întruchipează „gîndirea seculară, liberală", iar cardinalul Ratzinger reprezintă „credința catolică." Ambii consideră că relația dintre filozofie și religie este una de conlucrare, ieșindu-se din situația în care una judeca pe cealaltă, în încercarea de a depăși „patologiile rațiunii și religiei."

Habermas susține că, în istoria europeană, biserica și religia au jucat un rol esențial, chiar dacă uneori biserica a intrat în competiție cu alte instituții.

Habermas a elaborat o concepție asupra religiei diferită de cea care a operat cu teza „depășirii" religiei prin filozofie (Hegel), antropologie (Feuerbach), știință (Comte), emancipare umană (Marx), revenire la presocratici (Nietzsche) sau prin iluminism psihologic (Freud).

Scrierile lui Joseph Ratzinger l-au consacrat printre înnoitorii scenei teologice mondiale. Ca profesor de teologie fundamentală și dogmatică la Bonn, Münster, Tübingen și Regensburg, Ratzinger a dat cercetări în domeniul cristologiei și eclesiologiei. A investigat opera Fericitului Augustin sub aspectul nou al conceperii Bisericii Creștine.

Conceptul „Europa", poate deveni o forță pregnantă pentru viitor, în opinia lui Ratzinger, numai dacă prezintă o sinteză din realitatea politică și idealitatea morală. A dat formula clasică, numind patru „moșteniri ale Europei": moștenirea greacă, moștenirea creștină, moștenirea latină, moștenirea modernă.

Istoria teologiei creștine (mai ales scolastica spaniolă tardivă) intră în mod natural în genealogia drepturilor omului.

Filosofia trebuie să ia în serios fenomenul persistenței religiei într-un mediu care continuă secularizarea, doar ca o simplă stare de fapt socială. Religia se afirmă într-un context din ce în ce mai secularizat, societatea contînd pentru moment pe perpetuarea comunităților religioase.

Conștiința religioasă trebuie să se angajeze în procese de adaptare. La origine, orice religie este o „imagine despre lume", însă, rolul membrilor comunităților religioase nu se confundă cu cel al cetățenilor din societate.

J. Ratzinger arată că, în decursul istoriei omenirii, o conștiință etică reînnoită nu se constituie ca un rezultat al dezbaterilor științifice întrucît știința ca atare nu poate genera un ethos. Cînd omul devine un produs (omul e capabil acum să facă oameni în eprubetă) raportul omului cu sine însuși se modifică fundamental. El nu mai este un dar al lui Dumnezeu ci este propriul său produs (al omului).

Subliniază cele două mari rupturi în lumea creștină: prima constînd în ieșirea în afara granițelor europene (descoperirea Americii), iar a doua petrecută chiar în sînul creștinătății - schisma din 16 iulie 1054 cînd a rezultat scindarea unității de credință.

Drd. Mihai FLOROAIA -
Liceul Comercial „Spiru Haret" - Piatra Neamț

PARADISUL PAPAGALILOR

După Viorel Buruiană și Lucian Iordăchescu, iată că, dintre profesorii din Piatra-Neamț, se înscrie în rîndul prozatorilor, chiar al romancierilor, un nume nou: D.D. Ursache. De această dată autorul nu mai este un absolvent de filologie, ci unul "al Facultății de Filosofie a Universității Al. I. Cuza (...) deținător al gradului didactic I și al titlului de doctor în științe, specializarea în epistemologie, titlu obținut în 1993 cu teza "Filosofia metodei în concepția lui Lucian Blaga", după cum aflăm dintr-o scurtă notă biografică atașată romanului "Paradisul Papagalilor" (Editura "Cetatea Doamnei", Piatra- Neamț, 2006), roman pe care îl semnalăm în prezenta notă.

Romanul propriu-zis, unul de dimensiuni reduse (aproximativ 200 pagini), dar consistent din punct de vedere epic și bine scris, este precedat de un text scurt, un fel de introducere, care, în intenția autorului, credem noi, ar avea menirea să lămurească cititorul tînăr, născut în preajma anului 1989, cel ce nu știe și uneori nici nu manifestă un interes deosebit pentru a afla ce a însemnat, în istoria poporului nostru, jumătate de secol de comunism. Aceste cîteva pagini sînt puse sub un moto care conține, în rezumat, atît esența introducerii, cît și ideea întregului roman: "În anii aceea, peste lume s-a lăsat o boală care a retezat speranțele mai multor generații. Orfan și părăsit, un popor întreg a fost exilat undeva, în afara istoriei, impunîndu-i-se să trăiască într-un Paradis al umilinței și minciunii".

"Paradisul papagalilor", titlul romanului semnat de D.D. Ursache, este o metaforă cu care se denumește un orfelinat. Punînd în relație faptele narate cu precizarea făcută în nota biografică de la începutul cărții, din care aflăm că autorul "a funcționat, în Piatra- Neamț, ca profesor- educator la Casa de Copii Băieți (1975- 1978)", ne putem permite să afirmăm că autorul a fost puternic impresionat de regimul de

viață al copiilor internați în asemenea instituții și, la fel ca Dan Verona (azilant al unui asemenea stabiliment și autor al romanului "Îngerii chilugi" - Editura "Albatros", 1982), va literaturiza diferite aspecte selectate și decupate din existentul trăit în acei ani.

Originalitatea lui D.D. Ursache în acest roman constă în capacitatea sa de a proiecta viața azilanților copii pe un fundal în care este înfățișată, aproape în mod fotografic, așa -zisa epocă de aur care s-a perpetuat pînă în 1989.

Remarcăm: harul de narator, de portretist, dar mai ales bogăția zestrei de ziceri filosofice (normală dacă avem în vedere pregătirea de specialitate a autorului), dublată de una la fel de consistentă din domeniul paremiologic și, nu în ultimul rînd, redarea cu fidelitate a "limbii de lemn", mult utilizată în epocă și chiar după aceea (iată ce pune autorul în gura unui personaj: "eu am pornit de jos, oameni buni, sînt fiu al clasei muncitoare, care a cunoscut foamea și umilința, de aceea sînt recunoscător Partidului, care mi-a acordat încrederea sa, l-am slujit cu credință și îi voi rămîne credincios pînă la moarte...", D.D. Ursache fiind un cunoscător, un pescuitor atent și priceput de perle aforistice cu o capacitate de reținere și de topire, în canavaua epică, demnă de invidiat.

"Paradisul papagalilor" este o carte ce merită citită atît de către cei care au trăit acei ani, cît și de tinerii care, dacă ar ști ce s-a petrecut în acea perioadă nefastă din istoria României, nu ar fi așa de indiferenți la ceea ce și (li) se întîmplă. De fapt, aceasta a fost și intenția autorului cînd a gîndit, a scris și a încredințat tiparului acest roman.

C.T.

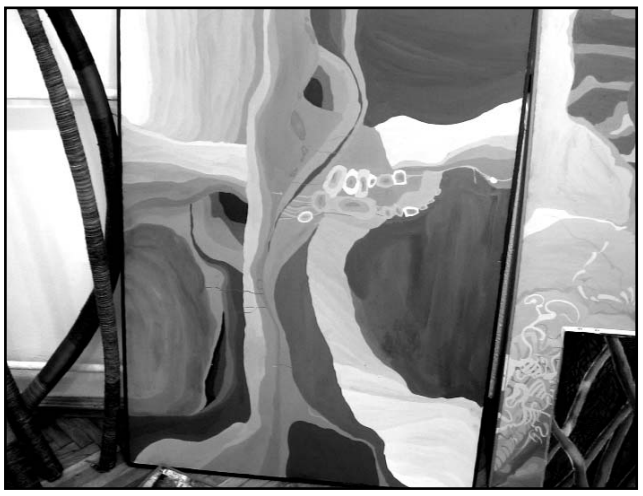

(Urmare din pag. 6)

poate ocoli elementele specifice stilului beletristic care, pur și simplu, dau năvală în textul științific. Iată cît de frumos concluzionează la finalul capitolului al II-lea, după părerea noastră cel mai cuprinzător, mai documentat și mai interesant: " A citi rămîne actul rațional sinonim cu a se informa, iar a ceti devine sinonim cu a zice, a grăi,... a cînta". Tot ca aspecte pozitive notăm: definirea unor concepte (poetică și poietică, stil, idee, imagine poetică, imaginar ș. a) explicate cu argumente desprinse din lucrări consultate, dar și prin intermediul aserțiunilor proprii.

Lucrarea cu care profesoara Cristina Popa și-a susținut examenul de gradul didactic I este una publicabilă cu condiția să fie revăzută de autoare, tehnoredactată corespunzător, deoarece și Domnia Sa este, prin această lucrare, victima "așilor" în scrierea pe calculator, de foarte multe ori, deficitari la capitolul gramatica limbii române, dar și în ceea ce privește cultura generală, ca să nu mai vorbim de faptul că aceștia nu știu nici regulile elementare de scriere și aranjare în pagină a unui text. Astfel se explică scrierea cu omisiuni dee litere a unor cuvintee: calofie în loc de calofilie, interelaționare în loc de interrelaționare, omologe în loc de omoloage și multe altele, pe care nu le putem pune pe seama distinsei noastre colege și care uneori dau naștere unor ciudățenii lingvistice (" am acordat un vor de încredere", la p.56).

"Receptarea textului literar între a ceti și a citi"

O lucrare de gradul 1 cu adevărat științifică

În final, avînd în vedere o remarcă a autoarei potrivit căreia în această lucrare a inclus cîteva " provocări" pentru demersul didactic, precizăm că, din punctul nostru de vedere, eseul profesoarei Cristina Popa, în întregul său este o provocare - o provocare pentru profesorul de limba și literatura română la reflexie, la organizarea și desfășurarea în așa fel a activității didactice, pentru a determina o reîntoarcere la lectură, la cetirea/citirea cărților, la cea ,,mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă".

Tradiție și deschidere spre nou în învățămîntul nemțean:

Liceul Comercial „Spiru Haret" din Piatra - Neamț

Începînd cu anul școlar 2006 - 2007, în Piatra - Neamț vom avea un nou liceu. Este vorba de reînființarea Liceului Comercial (fosta Școală Nr. 12, str. Petru Rareș nr. 26, tel./fax: 226079), o veche școală de tradiție în domeniu. Inaugurarea oficială a avut loc pe 28 aprilie 2006, eveniment la care, pe lîngă oficialități, reprezentanți ai Inspectoratului Școlar și numeroase cadre didactice, au participat și absolvenți ai ultimelor promoții ale școlii.

Înființat în 1925, „Gimnaziul Comercial de Băieți" se transformă în „Liceul Comercial de Băieți << Spiru Haret>>" în 1937, cu prilejul comemorării a 25 de ani de la moartea fostului ministru al Instrucțiunii Publice și al Cultelor, Spiru Haret (15. II. 1851 - 17. XII. 1912). În anul 1971 s-a construit corpul nou al clădirii, școala primind denumirea de „Școala Generală Nr. 12." Abia în anul 2000 s-a revenit la denumirea interbelică de „Spiru Haret."

Avînd o bogată bază tehnico-materială și un corp profesoral de înaltă ținută, pentru noul an școlar, liceul vine cu următoarea ofertă educațională, mult solicitată pe piața muncii atît în țară cît și în străinătate: filieră tehnologică, profil servicii: o clasă (28 locuri) - tehnician în activități economice și o clasă (28 locuri) - tehnician în administrație.

Mult succes tuturor!

Drd. Mihai FLOROAIA - consilier educativ al Liceului Comercial „Spiru Haret" Piatra Neamț

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

MAI 2006

În numerele anterioare am semnalat aniversările din mai: Rodica Asandei, 1/1932; Th. D. Sperantia, 4/1856; Paul Vasiliu, 4/1923; Mircea Zaharia, 10/1947; P. Jitaru, 11/1905; C.D. Borș, 13/1912; C. Cucoș, 15/1941; Savin Bratu, 15/1925; Eugenia Soru, 17/1901; Sorin Donea, 19/1938; C. Cucu, 21/1936; C. Cuciuc, 24/1911; Elena Crăciun, 24/1913; V. Petrovanu, 26/1886; Eduard Mircea Balan, 28/1936.

● Și comemorările: 2/1990, Matilda Jitaru; 9/1997, Eugenia Livezeanu; 10/1975, M. Jora; 12/1995, N. Gr. Stețcu; 12/2003, N. Acrîșmăriței; 14/1945, Leon Mrejeriu; 16/1892, Melchisedec Ștefănescu.

● Mai, 1906- acum un veac, a funcționat la Șc. primară de băieți nr. 3, din P. Neamț (antecedenta Șc. nr. 2 de azi) expoziția jubiliară "40 de ani de domnie ai Regelui Carol I".

● 5/2006, m. la Văratec, profesoara universitară Zoe Dumitrescu Bușulenga, exegetă a operei lui Ion Creangă, n. 20.08.1920.

● 5/2006, în multe școli nemțene a fost sărbătorită "Ziua Consiliului Europei.

● 7/1941, profesorul universitar de logică, născut la Boghicea, Ion Didilescu, a prezentat la Radio Moldova din Iași o conferință despre înțelegerea corectă a filosofiei lui Lucian Blaga.

● 8/1918, n. la Focșani, prof. de matematică la Șc. P. Rareș, Gh. Negru, mort 6.05.2006.

● 9/2006, în multe școli nemțene s-a sărbătorit "Ziua Uniunii Europene", instituită în 1985. Nu are nimic comun cu minciuna stalinistă a "Zilei Victoriei".

● 19/1988, moare la P. Neamț pictorul N. Milord, fost profesor la școli din P. Neamț și n. 11.11.1909 la P. Neamț.

● 24/1902, n. la Hîrtop, rodnicul învățător la Ghigoiești, Ștefan Avram, autor de piese de teatru școlar.

● 26/1988, Casa Corpului Didactic a jud. Neamț a organizat la Liceul Industrial nr. 6 din P. Neamț simpozionul cu tema "Îndatoririle bibliotecilor școlare cu privire la sărbătorirea filosofilor Mircea Florian și Eugeniu Sperantia la centenarul nașterii". Au contribuit inspectorul școlar Gh. Țigău, profesorii bibliotecari Elena Ibănescu, Lucian Strochi, Elena Tănase, Cornelia Jora, Aglaia Vornicu și profesorii Maria Toma, Elena Luca, N. Bucium, Emilian Petrescu, N. Teiș și Vasile Vasile.

Prof. Traian CICOARE

Simpozionul internațional "Educație pentru carte și prin carte"

PAȘI SPRE "INSPECȚIA ÎN OGLINDĂ"

Casa Corpului Didactic din Piatra Neamț a organizat, în colaborare cu instituția similară din Franța, Regiunea Marne și cu Inspectoratul Școlar al Județului Neamț, Simpozionul Internațional "Școala modernă - Educație pentru carte și prin carte". Simpozionul a avut loc marți, 16 mai, în Piatra Neamț și a reunit o serie de personalități din sistemul educațional din Franța și din județul Neamț.

Invitații francezi au prezentat o serie de comunicări legate de educația prin carte și pentru carte.

La Școala "Spiru Haret" a fost organizată expoziția "Reviste și auxiliare didactice", în cadrul unei festivități de premiere fiind premiate cele mai bune reviste și materiale auxiliare. Educatori, învățători, profesori din județul Neamț și din alte județe, dar și lectori universitari și reprezentanți ai unor inspectorate școlare din țară au prezentat lucrări despre educația modernă și tehnologia computerizată.

Delegația din Marne a fost compusă din directori ai unor centre de informare și documentare precum: Chalons Champagne, prof. Annie Potisek, inițiatoarea proiectului prin care au fost înființate 10 Centre de Documentare și Informare în județul Neamț, formatoarea Francoise Ondine, metodistă CDI pe secțiunea literatură pentru copii, Marie Romede, responsabila "Mediatecii" ș.a.

În aceeași perioadă s-au desfășurat cursuri de formare pentru documentariștii de la CDI-urile nemțene, susținute de formatori din Marne, la Școala nr. 2 din Piatra Neamț.

Delegația franceză a discutat cu conducerea Inspectoratului Școlar și cea a Casei Corpului Didcatic posibilitatea derulării unor proiecte comune de tip schimb de experiență. Un astfel de proiect se va concretiza în cursul anului școlar viitor și va consta în inspecții în oglindă - inspectori nemțeni vor asista la inspecțiile colegilor francezi de la Rectoratul din Marne în școlile din Franța, iar aceștia vor asista la inspecțiile din județul Neamț.

Angela BRUDARU

MARIA și TEATRUL

(Interviu cu cel mai mic dramaturg nemțean)

La Școala Generală Nr. 2 din Piatra Neamț sînt mulți copii talentați, îndrumați cu măiestrie de doamna profesoară Monica Cristea. Unul dintre ei este Maria Dana Mihordea, din clasa a III - a, care scrie teatru la doar nouă ani și care va fi interlocutoarea mea de astăzi.

D.V. - Maria, eu te cunosc de cînd aveai nouă luni. Care este cea mai frumoasă amintire a ta de pînă acum?

M.M. - Sunt multe, dar parcă cea mai frumoasă ar fi legată de prima serbare de la Grădinița "Floare de Colț", cînd am recitat o poezie și am fost, pentru prima dată, în postura de artistă.

D.V. - Ce părere ai despre școală?

M.M. - În general, am o părere bună, sînt conștientă că fără școală nu avem nici un viitor. Uneori aș vrea, însă, ca vacanțele să fie mai dese și mai lungi...

D.V. - Cînd ai început să scrii teatru?

M.M. - Primele încercări le-am făcut la opt ani, cînd mi-au fost publicate cîteva articole în " Revista Prieteniei ". Prima piesă de teatru am scris-o însă la nouă ani. Se numește " Un vis renăscut " și a fost publicată în revista elevilor de la Școala Nr. 2, numită " Generația 9". În prezent scriu o poveste care va avea titlul " Ordinul Dragonului de Argint " și " Piatra Fermecată ".

D.V. - Cine te-a ajutat?

M.M. - M-au ajutat mama, care mi-a arătat cum este structurată o piesă de teatru și doamna învățătoare Doina Lupu, care mi-a mai dat cîteva sugestii.

D.V. - Ce crezi, unde au plecat oamenii mari?

M.M. - Este o întrebare subtilă, nu știu dacă am înțeles adevăratul sens al ei. Oricum, am impresia că uneori oamenii mari au uitat că au fost și ei copii.

D.V. - Am înțeles că înveți limba germană și limba engleză. De la ce vîrstă?

M.M. - Este adevărat, am început să învăț aceste limbi de la cinci ani. Nu trebuie să uităm că noi vom fi viitorii cetățeni ai Uniunii Europene.

D.V. - Te consideri un copil-minune?

M.M. - Este cea mai simplă întrebare, iar răspunsul e și mai simplu: nu.

D.V. - Care este cel mai bun coleg sau prieten?

M.M. - Mă înțeleg bine cu mulți colegi, dar în mod special cu Rareș Marin. Prietena mea preferată este Denisa Lungu, pe care o cunosc de la grădiniță.

D.V. - Dramaturgii tineri au și speranțe?

M.M. - Firește că da! Fiecare copil visează la viitor. Mi-ar plăcea să fac o carieră din muzică sau, de ce nu, poate să devin o mare scriitoare!

A consemnat prof. Dumitrița VASILCA

AMORUL și CELEBRITĂȚILE

Singurul loc unde bărbații le cer femeilor să aibă profunzime e decolteul. *(Zsa Zsa GABOR)* ● M-am culcat doar cu bărbații cu care am fost măritată. Cîte femei mai pot susține așa ceva? *(Elizabeth TAYLOR)* ● Am vrut să fiu maniac sexual, dar am picat la proba practică. *(Robert MITCHUM)* ● În tinerețe aveam patru membre suple și unul țeapăn. Acum am patru membre țepene și unul suplu. *(Henri. Duce de AUMALE)* ● Diferența dintre divorț și despărțire în fapt este că despărțirea în fapt îi dă timp soțului să-și ascundă banii. *(Jihnny CARSON)* ● Dormim în camere separate, luăm masa pe rînd, mergem în concediu fiecare în altă parte. Facem tot posibilul să ne salvăm căsnicia. *(Rodney DANGERFIELD)* ● Îmi plac doar două feluri de bărbați- cei domestici și străinii. *(Mae WEST)* ● Știu o prietenă care are o căsnicie fericită alături de un soț atît de urît, încît l-a cunoscut cînd un amic l-a trimis la ea ca s-o facă să nu mai sughită. *(Phyllis DILLER)* ● Nu se cuvine ca soțul să-și insulte soția în public. Lucrurile astea se fac acasă, unde nu te vede nimeni. *(James THURBER)* ● Există o singură remarcă la care n-ai cum să răspunzi: "Ce faci cu nevastă-mea?" (Miguel de CERVANTES) ● Alergatul după femei n-a făcut rău nimănui. Pagubele se produc abia după ce le prinzi. *(Jack DAVIES)* ● Marea șmecherie în privința femeilor e să scapi de ele în timp ce cred că scapă ele de tine. *(Soren KIERKEGAARD)* ● Dacă îi spui "parcare paralelă", soția mea crede că trebuie să-și parcheze mașina peste o alta. *(Shelley BERMAN)* ● Nu te încrede în soții aflați prea departe sau în burlacii aflați prea aproape. *(Helen ROWLAND)* ● Dacă nu mai vrei să vezi un bărbat cîte zile ai, spune-i "Te iubesc, vreau să fiu soția ta și să avem copii". O să plece în viteza a cincea. *(Rita RUDNER)* ● N-am știut niciodată cum arăta adevărata fericire pînă m-am însurat. Însă era deja prea tîrziu. *(Max KAUFFMANN)* ● Un Casanova furnizează un serviciu special foarte util, căci, la fel ca Rolls Royce-urile, femeile cele mai frumoase trebuie livrate cu rodajul făcut. *(Jilly COOPER)* ● Soția mea- Dumnezeu s-o binecuvînteze- a fost în chinurile facerii 32 de ore, iar eu i-am rămas fidel în tot acest timp. *(Jonathan KATZ)*

În preajma Zilei Internaționale a Copilului, dorim tuturor prichindeilor, să crească mari și deștepți, să iubească școala și să își împlinească visele!

LA MULȚI ANI!

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.
Ilustrația numărului: lucrări ale absolvenților Liceului "V. Brauner" pe simezele Muzeului de Artă Piatra Neamț.

Prețul: 1 RON